

1
Montreal, P.Q. Canada. Feb. 9-31.

Denne bok vil jeg bruke til at skrive ned mine tanker, meninger og erfaringer. Tror den vil hjelpe mig senere i livet. Det kan være morsomt at se tilbake på en meninger angående visse ting og situasjoner i det daglige liv. Februar måned har vært en vanskelig tid for mig. Med vanskelig tid mener jeg ikke noget med penger, kamper o.s.v. men den situation jeg har vært oppe i. Det synes for mig, når jeg ser tilbake, at jeg for fremtiden nå være mer forsiktig med at vise mine følelser. Tror ikke at jeg har så let for at tape mit hjerte til nogen, men på den anden side ser det ut til at det andet kjønn tar mig lit for alvorlig. Selv om jeg gjør mine bekjendskaper opmerksom på, at jeg ikke alltid mener ting så alvorlig, går det dog alltid i samme retning. Denne min sidste erfaring har vist mig at nu får jeg si stop. Tårer klarer jeg ikke.

Like barn leker bedst. Derfor går mine tanker til Norge, mor og far. Merkelig med os nordmænd. Vi reiser bort fra alt en har kjært i livet, ut blandt fremmede mennesker for å søke lykken. Vi arbeider hårt og setter alle følelser og stolthet tilside, men når målet er nådd finder en kanskje ut at en ikke hører hjemme blandt sine omgivelser. Har en så giftet sig og fått familie er en bundet til denne side av havet. Barnene vokser op og som oftest blir foreldrene "farmers". Kanskje deres språk ikke er førsteklases så barnene føler sig skamfulde over at nogen av deres venner skal møte foreldrene. Dette er som regel resultatet av ens atbeide for at gi barnene den bedste opdragelse.

Med egne øine har jeg set og hørt om så mange tilfælder av denslags. Selv trodde jeg engang at jeg kom til at slå mig ned her, men idag har jeg andre meninger. Jeg vil hjem og der arbeide videre på hvad mor og far har utført.

Mit ophold her i Canada har i det hele tatt vært en god utvikling for mig. Jeg har lært at stå på egne ben og trække egne slutninger. Har i Mr. Raoul Godbout fundet en mand, som alltid forsøker at arbeide til mit bedste. Vi har mange ting fælles, men på den anden side, har han sin egen opfatning hvad angår visse ting i livet. Derfor flyttet jeg også og tok min egen liten leilighet, hvor jeg alene kunde være istand at trække min grænse og ellers lave lover som passet overens med min opfatning av livet. Har læst, studert og diskutert livets mange vanskelige situationer, men endnu har jeg ikke fundet to, som har den samme opfatning av tingene. Hittil har jeg holdt mig til Mr. Christophersen filosofi og sympatiserer medst med den. Derfor har jeg også bygget mine fremtidsplaner sammen med ham, da jeg føler at vi har så mange fælles interesser og meninger.

Jeg venter mig meget av 1931. Mr. Godbout håper at arrangere en kamp her i Montreal om verdensmesterskapet og går alt bra skulde jeg allså være mester inden dette års utgang. I alle tilfælder skal jeg hjem og se mor og far, og gjøre hvad der står i min nagt for at få istand en måte, som vi tre kan være mer sammen. Kan hende at mor og far blir med mig tilbake her, eller at jeg blir i Europa for at ordne med visse forretninger. Dette avhænger meget av hvad kommer til at hende denne sommer hvad kamper angår. I dag står min længsel til Europa og jeg håper at alle ting ordner sig slik at jeg kan gå igang med visse foretagender, jeg planlægger. Viljen og lysten er der og findes der chanser, skal jeg nok vite at slå til. Alt i alt venter jeg meget av dette

år, og får jeg lov at beholde morsøg far en god stund enda, skal jeg ikke klage over nogen ting. Av deres brever forstår jeg at de venter svært på mig, og sandelig skal jeg ikke skuffe dem.

Med træningen går det stadig fremover. Ordsproget: en lærer så længe en lever, falder i god jord her. Det er nu over ti år, siden jeg begyndte min boksetræning, men daglig lærer jeg så at si noget nyt. Det gjælder nu at samle på det bedste og lave et system, som vil stå prøvene, når det gjælder. Dette system er bygget på egne erfaringer og råd mottat av mænd, som har gåt samme vei og retning. Jo ældre en blir i faget, jo mer træning trænges til at komme iform. Kommet nogenlunde iform nå en passe på ikke at ta for hårt i, men mer la hodet arbeide end ens muskler. Dette sidste er av største vigtighet. En hører ofte at en boxer har tat det bedste til træningen, slik at når kampdagen kommer er han træt. både fysisk og mentalt. Et slikt tilfælde kan ruinere mangen en god boxer.

Man beskylder mig for at jeg filosoferer for meget. Man beskylder mig for at være en stor egoist. Dette er bare to av de mange feiler en finder ved min person. Hvad første anklage angår er jeg helt enig; men samtidig finder jeg lykken, glæden og tilfredsheten gjennom min filosofi, så dette vil jeg ikke gi fra mig.

Hvad egoistige retninger angår kan jeg godt forstå og samtidig forklare. Mit arbeide kræver hele legemet og sjæl. Alle mine tanker er konsentrert om migselv. Fra morgen til kveld er jeg nødt til at ta hensyn til min kondition, mit humør og ellers min befindelse. Når jeg så er ute i selskap eller blandt venner og føler mig træt eller urolig, ber jeg da om undskyldning fordi jeg trekker mig tilbake, blir dette tat op som en egoistig handling. Hvad hender så. Jeg begynner så på min filosofi og enden blir at neste gang holder jeg mig helt tilbake fra selskap og "venner" som ikke vil forsøke at forstå mig. Dette har bevirket at jeg på mange måter er en ensom gut. Man har så let for at dømme mig ut fra første møte og bekjendskap, men tar nogen tid til at forsøke at studere mig lit dypere vil en finde en helt anden natur. Kan på visse områder spille som den bedste skuespiller, men i lengden hater jeg denne fremgangsmåte. Derfor har jeg trukket mine slutninger. Går aldrig pladser hvor jeg ikke kan være migselv, naturlig og likefrem.

Hvad er så en av de viktigste oppgaver en får i livet? For mig kan jeg kanskje si den viktigste at gjøre mor og far lykkelige, gi de tilbake den forståelse og glæde som de gav hele sit liv.

Men så har en også et ansvar ovenfor sigselv. Enhver er nødt til at leve og planlægge sit eget liv. og livslineje. En skal ikke gå for hårt imot sin egen natur. Til en viss grad kan det kun være til ens beste at en ikke alltid gir ind til alle følelser og ønsker, men bekjemper disse med sund fornuft. Et menneskes livsplan er lagt det øieblik en er født. Skjæbnen følger en til sidste åndedrag, så la det hele gå naturlig frem. Forsøk ikke at forskyv eller fremskynde visse begivenheter i ens liv. Med alderen kommer erfaringen, som er en god støtte viss den blir brukt på rette måte. I motsat retning kan den også bli ens bane. Hvor mange går ikke ind i livet alvor og spiller på strenger, som er for finstemte for det daglige liv.

Hvori verden du går, vil du finde kvinden den samme, sa min mor, og sandelig må jeg indrømme at hun sa sant. Jeg har været sammen med mange forskjellige typer av kvinder, og ovenfor hver type har jeg lavet mit eget studium. En mand og en kvindes opfatning av livet er så forskjellig at der findes ingen fælles mening. Ser ut til at en kvinde bygger på det Amerikanske ordsprog: Get you a man, og arbeider mot dette mål med alle mulige midler. Før eller side møter hun en mand, som falder for hendes spil, og så begynnder sidste akt.

Sålänge en kvinde arbeider mot målet, kan hun være alt hvad en mand ønsker sig i livet. En kan ikke helt ut si at en kvinde spiller, men den måte hun fanger sin mand på er ikke alltid helt ærlig. Derfor hører en så ofte at en mand fortæller om hvor helt anderledes hans kone var før de blev gift. Well, dette er let forståelig. Kommet på den sikre side begynnder kvinden at bli sigselv, narurlig og morroen begynnder for alvor. Samme historie går igjen. Vi yngre får retledning og råd av en ældre ven, som har gått gjennom historien, og som fandt ut hvor nyttesløst det var at kjæmpe mot en kvinde, men allikevel tar vi chansen, gifter sig med håpet om at lave den rette harmoni i ekteskapet. Lykke til.

Hvad er livet? Dette spørsmål stiller hvert menneske sig engang før eller siden. Enhver finder sin forklaring, også jeg. For mig er livet en lov. Det øieblik en er født er vor livslinje lagt. Begyndelsen og slutten avmerket.. Skjæbnen. Det nytter ikke at kjæmpe og forsøke at forandre visse ting i ens liv. Til en viss grad kan en gå mot ens egen natur, men slutten er den samme for alle: døden. Så min beslutning idag er ta livet som det kommer, vær glad og tilfreds med resultatet sålänge du vet at du har gjort dit bedste. Kjæmp for lykken, kjæmp for alt hvad du har kjært.

Oslo, Jan. 26-1932.

Således går livet. Idag har jeg fundet min store overmand KVINDEN. Hvor ofte har jeg ikke følt at den tid vilde komme, da jeg likesom blev stillet ovenfor ting, som ikke sund fornuft kunde beseire. Aldrig har jeg vel nogengang blit så skuffet so denne gang. Mit store håp har likesom gått tilbunds. Dog har jeg ved denne oplevelse, skaffet mig de sidste erfaringer til min teori om livet. Med dette mener jeg en 26 års gammel guts syn på livet. Jeg er villig til at forsætte og stadig betale for mine erfaringer, men herefter skal det bli på en anden måte. Denne gang var mit hjerte med mer end nogensinde før, og da jeg følte seiren inden rækkevidde så kom kvinden. Nu er jeg kommet tilbake til jorden og skal også handle. Jeg tillægger at i min kamp var det kanskje egen tilfredstillelse av at opnå den stilling, som jeg alltid har drømt om, som mer end noget andet drev mig fremover. Dog glæden ved at hjelpe og gjøre noget godt for andre har også stått som et stort mål. Min lykke ligger ikke bare i egen tilfredsstillelse. Jeg må samtidig ha følelsen av at ha hjulpet andre til en lykke. Dette er jeg sterk nok til at gjøre, bare jeg får den nødvendige assistance av mine omgivelser. I dette klandrer jeg ingen. At kjæmpe mot skjæbnen går ikke. Nogen dommer er jeg således ikke. Hænder noget otenom den planlagte linje, kritiserer jeg ingen utenom migselv. Også denne gang er jeg mer eller mindre den skyldige og må således betale den tapendes sum.

Ingen profet er anerkjendt i sit eget land. Hvor ofte er jeg ikke blit stillet ovenfor denne læresætning, og hvor ofte

har jeg ikke indrømmet at jeg igjen har tat feil. Jeg har likesom katte syv liv og føler at jeg er istand til at begynde pånytt igjen. Denne gang gog på et andet grundlag. Av skade blir man klog, brændt barn skyr ilden. Disse tå passer på mig.

Hvad er så igjen av det hele ? Glæden av at ha forsøkt at gjøre alt til det bedste selv om det ikke gik. Håpet som aldrig dør..

Kampen for tilværelsen har alltid lagt beslag på min tid. Her hjemme har jeg stadig været optat med at tjene penger nok til at holde linjen som planlagt. Men kanskje dette har været en av grundene at det gik som det gik. Hadde jeg følt mer tilfredsstillelse, om jeg hadde gåt ind for planen alene uten at ha tænkt på pengene. Dette er ikke så liketil at svare på. Dog føler jeg uten at være helt sikker, at jeg vilde ha seiret dersom ikke kvinden hadde kommet ind i livet. Jeg skriver livet og mener delvis mit eget. Dette dækker dog ikke helt tilfældet, men dækker dog situationen.

Opholdet kan godt betegnes med ordene: Hvor længe var Adam i Paradiset? Her har jeg hat min drøm og har jeg også oplevet min største skuffelse. Hvad er egentlig forskjellen? For mig betyr det at begynde foran igjen og gå på med friskt mot. Alt i alt er det kanskje til mit bedste. Det ser ikke så let ut at bryte ind i et aldeles nytt liv. Ingen skalndog kunde si at jeg ikke forsøkte at gjøre mit bedste. I mine tanker og drømmer har jeg ofte tænkt mig en anden avslutningend nettop denne. Kanske mine drømme lå for høit for min person. Mine aller bedste venner har fortalt mig at jeg hadde betingelser. og at jeg skulde forsøke. Dette inspirerte mig og jeg gik ind med håpet og med viljen til ikke at skuffe mine venner, som tænkte mig istand til at nå meget høit.

Jeg har ved denne tur lært så uendelig meget, som jeg aldrig vilde ha været istand at få uten nettop at ha betalt med den glæde jeg gjorde. For mig har det været en opplevelse, som jeg er mer end villig til at forsøke igjen.

Jeg indrømmer at jeg er hård i mine bedømmelser, Men det er jeg i dette tilfælde nødt til at være. Mer end en gang har jeg følt det komme, men jeg har holdt det for migselv, fordi jeg i denne sak var nødt til at vite om min assistance var istand til at opgi nogen av sine drømmer. Dette er et egoistig forlangende, Men jeg kan ikke med min bedste vilje komme utenom at jeg nettop her var helt ærlig mot begge. Selv idag vil nok de som kjender til mine linjer, indrømme at jeg ikke bare handlet ut fra egen lyst.

Det ser ut som at jeg stadig er nødt til at finde mig i min skjæbne at kjæmpe alene. Helt fra begyndelsen ser jeg nu tydelig, ehvordangdetteer undergravet. Feilen ligger i at jeg forsøkte at komme ind på spor, som for mig ikke fører til lykken. Kan hände at jeg engang senere, vil forsøke mig igjen, og at det da vil lykkedes. Dog som det hele er idag er jeg tilfreds. Hvordan kan en spørre? Fordi min samvittighet er ren.

Hvorfor er jeg så helt sikker i min sak? Fordi inspirationen og glæden nu er borte. I den sidste tid har jeg merket en uovervindelig nervøsitet. Gang på gang forsøkte jeg at overvinde denne, men ute nytte. Så kom analysen av tilfældet og resultatet er min beretning av en drøm.

En plads læste jeg følgende: Visst svir det en stund, men med lit søvnnog meget hårt arbeide går det snart over. Tankene har for travelt til at dræle lenge blandt skjønne damer, livet er for kort til lange hyrdeidyller.

montreal. June 5-1932.

"Grand Hotel" Nothing ever happen. Som sedvanlig helt alene gik jeg for at se denne film, som har blit så meget omtalt i det sidste. Hvilken glimrende film. Følte mig mit iblandt disse mennesker. Hvor livet er merkelig. Som for eks. mig i dette øieblik. Hvor jeg ønsker at komme bort fra det hele en stund, men så vil det vel ikke vare længe før jeg ønsker mig tilbake. Nu har jeg visse ting at utrette og må passe på at disse blir utført på bestemt tid. På mig hviler ordet pligt og forpligtelser. Det er stadig at kjempe mot sine følelser og fornuften er nødt til at vinde. Jeg har så ofte tænkt på hvorfor en ikke skal ha lov til at komme til en fast beslutning med sigselv om hvad en er utset til her i livet, men kanskje det er bedre som det er. Alle søker lykken hver på sin måte. Når jeg blandt mine venner snakker og diskuterer de forskjellige spørsmål en blir stillet ovenfor i det daglige liv, blir jeg svært forbauset over hvor forskjellig opfatning de enkelte har. Ser ut som de fleste bare ser efter at få så meget som mulig ut av det daglige liv, og ellers hver dag nok for sigselv. Dette passer ikke for mig. Jeg har for meget at stå i med. For mig gjelder det først og fremst at arbeide. Man kan godt si at min religion ligger i mit arbeide. I det store hele vilde jeg ikke kunde existere uten mit arbeide.

Idag var jeg en god spasertur til toppen av Mount Royal. Vidunderlig dag. Når jeg sitter ute i naturen og nyter livet, hører fuglesang og vinden suse i trærne, ønsker jeg mig som avslutning på mit liv en liten hytte oppi fjeldene. Tror at her har jeg mit paradys. Skal bli morsomt at læse dette når jeg har kommet op i årene og da se om jeg har forandret mening. Naturen har alltid hat en stor tiltrækning på mig, ofte har jeg søkt dit når jeg er lei og træt, og alltid har jeg kommet styrket tilbake.

Iaften gik jeg i Christian Science og hørte en præken eller skal man heller kalde det en forklaring av bibelen. Liker mig utmerket i denne kirke. Det første man legger merke til når en kommer indenfor er skriften på stolen: God is love. Det hele ser ut til at være bygget på alt hvad er godt i livet. Der kan være forskjellige ting som ikke nettop passer for mig, men ellers er dette en plads hvor jeg finder medst forståelse.

Så går dagene. Har nu begyndt træningen for alvor og snart går det løs. Venter at lave en avslutning som jeg kan være kry av. Har hat god tid til at studere migselv og passet på at utgjevne mine svakheter. Det gjælder at finde systemet som vil holde mål når det blårset på prøve. Har hat en god samtale med mr. Godbout og tror nok at vi to sammen skal klare brasene. Man sier enighet gjør sterk og ikke skal det mangle noget fra min side. Mine egne erfaringer har lært mig en god del. Jeg forstår nok av gamet til at følge med og trække mine egne meninger. Ellers tviler jeg ikke på Godbout, men han er let påvirkelig og det er op til mig at passe på at han holder den rette kurs. Føler mæg bedre end nogensinde og skulde også vente resultater derefter. Forstår at alt avhænger av mig så det gjælder at hænge i.

Skal nu tilkøis og få den vidunderlige søvn. Læste i Dr. Munthe's bok at søvn er det samme som håp, begge er nødvendige for det daglige liv. Jeg har et utmerket sovehjerte og er også taknemlig for dette. Når jeg slik engang imellem sætter mig ned og regner op de forskjellige ting jeg har at være taknemlig for er det ingen lite rekke. Dette er alt for idag.

Montreal, June 17-1932.

Idag har vi strålende solskin og ellers utmerket veir. Har drevet min træning og føler utmerket. Ferdig med min første kamp og glad er jeg. Det er ikke så liketil at begynne pånytt og fortsatte hvor en sluttet, men med god vilje kommer en langt. I den sidste tid har jeg hatt forskjellige opplevelser som ikke nettop falder i min smak. Det ser ut som at jeg har gått frem i livet og tatt situationer og resultater som givet. Jeg har ofte merket at jeg kan utføre ting lettere end folk flest. Dette vedværsiden av at en stadig blir undskyldt, når en gjør noget feil, har bevirket at jeg tar alt som givet. I den senere tid har jeg presset mine venner for en kritikk og fått endel morsomme opplysninger. Merker pludselig at endel ting jeg har gjort uten at tenke noget viderecover andres mening, nu pludselig kommer frem og får en kraftig kritikk. For et par dager har jeg ikke vært så bli på migselv, men det nytter ikke at plage sig med gamle ting. Alt dette skulde lære mig er grunden hvorfor jeg gjorde disse ting.

Efter flere dages studium har jeg kommet til det resultat at disse ting har indtruffet, når jeg har forsøkt at arrangere for mine venner. Det samme om igjen. Hele mit liv har jeg vært forfulgt av "venner". Undrer mig på om jeg ikke engang skal kunde lære at bedømme disse og sette de på rette plads. Jeg kan gå gjennom flere situationer og over alt er det det samme. Møter jeg nogen mennesker, som jeg setter pris på, skal jeg øieblikkelig presentere disse for mine venner, og så har vi samme leksen over igjen.

I Raja Yoga finder jeg ting som kunde hjelpe mig i mit private liv. Slik som livet arter sig for mig, vilde jeg være mer tilfreds om jeg holdt mig helt utenom venner. Det nytter ikke at stå mit imellem, her er det enten eller. I det sidste har jeg også gjort et erlig forsøk og til visse grader hatt gode resultater. Man kan ikke forlange at en skal bli fuldkommen på for kort tid, men at jeg skal kjempe for mine planer, kan jeg love migselv.

I mit daglige arbeide har jeg også forandret mig en god del. Det nytter ikke alltid at være for out-spoken. Her er stadig folk rundt en som forsøker at dra fordel av alle mulige situationer, så jo mer en holder for sigselv, jo bedre resultat vil en nå. Mr. Godbout planlagger visse ting for kommende vinter. Ovenfor ham har jeg snakket like ut. Jeg vil gå frem på en ærlig måte og nå toppen. Vi håper at ta en tur til Vestkysten. Jeg har snakket om dette længe, og skulde Godbout ikke ha anledning, vil jeg reise alene. Tror jeg har den nødvendige erfaring til at forhandle med de nødvendige forbindelser.

Tok mig en liten lur og føler som et helt nytt menneske. Det er merkelig med søvn. En kan være aldrig så meget nedenfor, men efter en god hvil ser en livet på en anden måte. Her er jeg også heldig. Kan falde i søvn når jeg ønsker det. Hvad er det som holder mig i slik en balance?. Det er likesom en følelse av at alt har sin mening her i livet, at jeg er utset til at føre noget frem, har jeg ofte følt. I mit studie av bøker treffer jeg alltid på noget nytt, som jeg alltid passer på at forplantere i min lære. Jeg sier min lære og mener herved en fornuftig forklaring av livet i det store hele tatt. Religion er nødvendig, men nå forklares på en naturlig og kjærlig måte. Kommer tilkake til at God is love, og herfra skulde alt i livet være skjønt.

Pete SanstolInner characteristics:

5 / 5 - 1 - 6 = 17 = 8

Powerful, successful, dominating, wealthy.

Outward influences:

7 - 2 - 1 - 5 - 1 - 2 - 3 = 21 = 3

Lively, talented, fearless, tactful.

Full meaning of life:

8 - 3 = 11.

Vibration of genius. Feiry, unconquerable number,
full of power and greatness.Montreal, Que.
March 27, 1931.

Laila Rutquist

Your chief characteristics are energy and activity. You are a natural leader, and should never work under orders; if you do, you are apt to lose your initiative. Being executive, you should direct your activities and procure the help of others to follow them out. Unless you receive quick cooperation on a project and the immediate carrying out of plans, you may lose your zeal over it. You are idealistic to a degree and have remarkable powers of perception. You are, however, apt to build many mental castles.

Your overenthusiasm on most things may cause you to become intolerant of others and therefore you are inclined to become independent and aggressive. You should curb this attitude, otherwise you may, by your own actions, lose out on the big things of life. Be discreet and not too outspoken. Your message in life is to inspire and lead. Be diplomatic at all times and practise self control. You are essentially one who will fight, if necessary, for your rights. You are clever, ingenious and shrewd.

When you are mentally fatigued or worried, go away alone and walk in the outdoors, even if only for a few moments. You will find this treatment a most helpful tonic, as the sign under which you were born has affinity with the outdoors.

Being highly intuitive, you must exercise care in analyzing your reactions after first meeting people. Be sure you are not wholly guided by the mental faculties minus feeling, and that you are not bigoted. You are most loyal friend, and are very apt to overlook, almost to your own detriment, faults in those whom you love.

Whenever possible, select spacious living and working quarters and have plenty of light and air. Never attempt to live in a depressing atmosphere, or associate with people who are antagonistic. You require perfect harmony at all times to be happy and do your best work.

The diseases to which you are most susceptible are those which affect the head and face, and the nervous system and its dependencies. You should never overwork mentally.

Occupations for which you are best fitted and in which you should gain greatest success are: athlete, soldier, writer, of instructive literature or short stories, the medical profession as surgeon, designer executive, organizer, promoter of large schemes, or lectures. You are also an excellent character reader.

Ingen har elsket en kvinde for kvinden skyld, men for selvets skyld, som er i hende.

Du har ret til handlingen, men aldrig under nogen omstændighed til handlingens frukt.

Ingen har frihet fra handling ved at undlate at handle; alene ved at opgive når ingen til fulkommenhet.

Den avgjørende forskjjel mellem vestens religioner og Bhakti Yoga er at den ikke monopoliserer Gud, at den ikke kjender noget ene saliggjørende og er hevet over enhver form for hat eller foragt mot andretenkende.

Montreal. June, 26-1932.

Søndag og strålende solskin. Har tatt mig en god spaseretur og sitter nu og hviler mig før jeg drar til træningen. Alt går sin vante gang. Har drevet min træning flittig og begynder at føle mig som i gamle dager. Det har været en vanskelig tid. Har forsøkt at karre mig fremover, men det er ikke alltid så let. I det sidste har jeg desuten været oppe i så mange forskjellige oplevelser at jeg har vanskelig for at finde linjen. Dog føler jeg at det er alt til mit bedste og er ferdig til nye erfaringer. Engang imellem må jeg smile over min egen opfatning av situationerne. Det er ikke mange som deler min forståelse, men tror neppe at jeg ønsker at det hele skulde være så liketil. Kanske charmen vilde falde bort og det hele bli uintresert for mig.

Kommer stadig til nye slutninger og disse igjen utelukker mig mer og mer fra venner og verden. Er nødt til at leve et liv for migselv, hvis jeg ønsker at komme tilbunds i mine studier. Det kan være sårt engang imellem at opgi sine venner, men det merkelige er at når en tid har gått, er det hele glemt, og en ser frem til nye omgivelser.

Håpet. Hvad jeg ser frem til idag er følgende: Først tjene de nødvendige penger som skal til for at utføre min plan. Meningen er at jeg skal bli i Montreal intil oktober og så sette kursen mot Vestkysten. Slik som situationen ser ut idag er dette den bedste måte. I California findes for øieblikket de bedste boxere i min klasse, og det er det jeg er ute efter. Hvordan sakene vil utvikle sig der er vanskelig at si noget bestemt om, men jeg håper at finne noget som jeg har søkt efter i mange år. Det er virkelig merkelig når jeg tenker over mine tanker over at reise der. Husker for flere år tilbake, da jeg bodde i New York, at vi hadde bestemt at reise dit, men i elleve time blev det ombestemt. Nu idag er jeg glad for dette. Det er likesom noget som har holdt mig tilbake, og jeg reiser dit for at finne ut grunden. Om Godbout blir med er vanskelig at si, men det er forsåvit det samme. Jeg reiser mer gjerne alene, tror at jeg også vil få mer utbytte av turen.

Som avslutning på mit ophold i America denne gang, vil jeg bli i Montreal sommeren 1933 og så sette kursen mot England. Forståelsen er at jeg inden den tid vil være Canadisk borger og som sådan være istand til at kjempe om British Impire Championship. Skulde dette gå iorden vil en god del av min plan være lykkedes. Fortsættelsen kommer nemlig ved at jeg siden kommer til at bli i England for et halvt års tid. I denne tid vil jeg studere engelsk og ellers passe på, at lære så meget som mulig om denne rase. Det merkelige er at jeg har hat endel mot engelskmændene, ~~men~~ jo ældre jeg blir, jo mer lærere jeg at sette pris på dem.

Efter mit ophold i England går reisen videre til Tyskland, hvor jeg også kommer til at opholde mig mindst et halvt år. Av tyskerne har jeg meget at lære. Kan huske mit første ophold der i 1926 i Berlin. Jeg har alltid likt tyskere og føler at dette er en rase som engang før eller siden kommer til at lære den nuværende generation, at studere sig selv. Vi lærer fra skolebanken av at mestre vore omgivelser, men intet av at hvordan en skal mestre sig selv. Dette sidste er ikke så liketil. Det er let at undlate, men ingen kommer til noget resultat ved at undgå dette spørsmål.

Som avslutning har jeg tænkt mig et halvt år i Frankrige. Jeg har været der flere ganger, men aldrig fått anledning til at studere landet og indbyggere. Franskmændene har noget, som ingen anden. De vet at leve livet og få glæde ut av de simpleste ting. Har ofte missundt disse menneskers styrke over at være istand til at leve nettop slik, men idag har jeg lært at gå frem i samme spor. Det er det enkle og simple som er noget vart. Man sier at det er ikke guld alt som glimrer.

klokken 12 nat.

Like kommet fra filmen : The wet parade, glimmed. Der er alltid to sider til en sak. Man kan mene at en har sund fornuft og retten på sin side, men så er ser alltid nogen som må tape. I dette tilfælde er der snak om avholdssaken. Vi ser to fædre som drikker sig ihjel. I det ene tilfælde fortsætter sønnen i farens spor, mens datteren forsøker at få ham til at snu om i tide. I det andet tilfælde dræper manden tilslut sin egen kone og må vandre i fængsel; sønnen går ind som avholdspoliti for at forsøke at slut på alkoholen. Man ser de forskjellige situationer, hvorledes smuglingen blonstrer med dårlig brennevin. Hvad jeg mener er at i dette tilfælde nå de lide, som kan kontrolere sin lyst, med de som drikker for meget. Tror neppe en vil kunde standse eller forandre menneskene på denne måte. Nei, det er fra skolebanken en skal bekjempe alkoholen.

Når jeg ser hvordan menneskene dør, den ene efter den anden, må jeg indrømme at jeg har så uendelig meget at være taknemmelig for. Jeg har fått beholde mor og far sunde og friske like til nu, og håper det må vare længe før jeg får den etterretning at en av de har faldt bort. Noget jeg har tænkt på er, hvordan vil jeg ta denne etterretning; er jeg forberedt på at mine forældre er gamle og at de kan falde bort hvad dag som helst. Jeg tror ja. I den sidste tid har jeg tænkt over dette og kommet til en forståelse av begge mor og far. De gav sit liv for at gi os etter et eksempel. I mit liv er de alt jeg har. Jeg kan ofte føre handlinger hos migselv tilbake til en av de to. Mit sidste besøk beviste at jeg heri har ret. Dog må jeg indrømme at jeg for at komme til dette resultat nettop måtte gå den vei jeg gik. Har på følelsen at ingen av de to vil at vi skal gråte over deres bortgang. Nei, det er livets gang og ingen kan standse begivenhetene. Blot dit hode og si hvad du mener; de gjorde sin plikt, kjæmpet for hvad de syntes ret og hadde kjært. Så de etterlot et eksempel som du skal fortsatte, kjæmp videre og fortsat deres arbeide, da vil du gjøre din pligt mot dine forældre.

Tanker og ideer vrimler rundt mig. Jeg tror jeg er nødt til at skrive ned disse for så siden at kunde være istand til at rette på mine feiltagelser, eller finde ut mine sterke sider. For øieblikket går jeg stadig optat med at finde ut den gyldne middelvei, hvad min egen persom angår. Det er ikke så like til at finde balancen i sit daglige liv, når en har et arbeide som kræver noget mer end nettop middels. I boxingen er det enten eller. Er du ikke istand til at gå ind for din opgave med legeme og sjæl, er der ikke store chanser for at du kan komme ut som seierherre. Dette med systemet er ikke så liketil, men med god vilje kommer en langt. Han som søker han finder.

Montreal, Aug. 13-1932.

Tilbake fra landet brun som neger og tyk som en gris, som jeg skrev i mors brev. Det har været et slags sykeophold, da jeg under træningen for Pladner kampen var så uheldig at få et senestreck i højre ankel og delvis leg. Dette var også grunder til min svake avslutning på de ti runder, men så har jeg også lovet migselv, at det skal bli så meget bedre neste gang. Træningen for denne gang var den hårdste jeg nogensinde har hat. Det var ikke grænser for hvad kunde indtræffe. Først i rekken satte foten mig en god del tilbake i humør, siden fik jeg min lebe slått istykker o.s.v. Alt i alt var det mer eller mindre en mismodig gut som gik i ringen. Hadde på følelsen at selv mine venner hadde mistet troen på mig, og hvad som såret mig var, at de viste sin opfatning ved alle anledninger. Men alt har en ende og jeg kjempet og kampen blev kalt uavgjort. Publikum protesterte på avgjørelsen og alle mente at jeg hadde kampen i min hånd. Nu, nogen dommer er jeg ikke, dog hadde jeg på følelsen at jeg var hans "master". Det hele er over og erfaringen sitter tilbake. Skal vi se frem til en return-fight i Paris?.

Efter kampen reiste jeg sammen med familien Rutquist til Laurentian Lodge Club, Shawbridge. Vi hadde en uforglemmelig uke sammen. Det er vidunderlig hvor godt jeg passer sammen med disse mennesker. Jeg håper at dette venskap vil vare for livet. Jeg er fuldt opmerksom på hvor let det er at ødelegge et bånd som dette, og har tatt alle forholdsregler for at det skal vare. Mine erfaringer skulde her være en god ledesnor, og jeg skal bruke mit hode.

Efter et par dages ophold i byen hvor jeg besøkte doktere i anledning min fot, reiste jeg igjen til Shawbridge. Denne gang helt alene. Hadde fått utrykkelig beskjed om at holde mig rolig og mindst mulig bruke foten. Dette gav mig anledning til at læse og ellers studere. Jeg pløiet gjennom alt jeg fik fat på og hadde således et meget godt utbytte av mit ophold. Møtte her lille Polly som i disse fjorten dage, var en utmerket kamerat. Ved siden av hadde jeg også god anledning til at prøve min vilje. Hun var en på alle måter bedårende pike og mangen gang hadde jeg lyst til en virkelig "flirt", men holdt mig på matta. Vi hadde ~~hadde~~ mange morsomme samtaler og ellers hyggelige opplevelser. Mine tanker og handlinger var helt gjennom rene, derfor hadde jeg også det rette itbytte av venskapet. Har på følelsen at jeg her har fundet en ny retning, som jeg trods motsatt opfatning tidligere, alltid har set op til. Livet er hvad en selv skyder ind.

Så går dagene. Går hver eneste dag til dokteren med foten og lever ellers i håpet at det hele snart vil være i orden. Det er første gang at jeg har hat denslags vanskeligheter, og jeg må indrømme at så liketil er det ikke. Mer end en gang har jeg hat vanskelig for at holde mig i skinnet, men så har jeg alltid tenkt på at over de mørke skyer er himmelen blå. Der er millioner som vilde ta min plads og mine sorger, og være mer end glade. Kanske jeg forlanger lit for meget. Har været vandt til at ta all som givet, og når det så engang imellem går lit utenom programmet, synes jeg det er lit på tverke. Hvad jeg så ofte har spurt andre, kan jeg praktisere på migselv "Can you take it?"

New York, N.Y. Nov. 5-32..

Pete Sanstol
 Y.M.C.A. Room 901
 5 West 63 Street
 New York, N.Y.

Sitter nu i mit "nye" hjem og nedskriver mine tanker og erfaringer. Fra mit vindu kan jeg se over Central Park og Fifth Avenue. Om aftene har jeg månen og stjernene, så ensom er jeg ikke. Bestemte mig pludselig at flytte her med, og som sedvanlig kom handlig like etter tanke. Her er jeg tilbake til gamle trakter. Da jeg reiste fra New York i begynnelsen av 1930, trodde jeg sikkert at det var sidste gang at jeg kom til at bosette mig her; men nu er jeg tilbake og lykkeligere end nogensinde over at få anledning til at være alene. Situationen i Montreal utviklet sig lit anderledes end jeg hadde beregnet. Ved siden av følte jeg en god del misundelse over mit held der, så jeg hadde vanskelig for at finne den samme livsgjæde jeg hadde, før jeg reiste hjem på besøk.

Godbout viste sig fra en anden side end jeg var vant til at se. Først hadde han undertegnet kontrakt om kampe, før jeg ankom, og ved siden av hadde han sat mig i stilling ovenfor publikum, som jeg ikke satte pris på. Alt i alt utviklet det sig slik at jeg reiste fra det hele med den mening at nu kunde det være nok.

De sidste par måneder her har ikke været nogen dans på roser. Jeg er helt sikker på når jeg sier at det har været den hårdeste tid i mit liv. Det var ikke grenser for hvad jeg skulde gjennomgå, men så kom opreisningen også i rette øieblik. Jeg forsøkte ved flere anledninger at nedskrive mine tanker og oplevelser, men det var helt umulig. Det eneste som stod i mit hode, var at glemme det hele så hurtig som mulig. Når jeg idag ser tilbake på denne tid, er det likesom en forandring indtråtte i mit liv. Idag ser jeg livet fra en helt andet vinkel end før. Ikke slik at forstå at jeg har tapt troen på mine medmennesker, men jeg er langt mer forsiktig i mine arrangementer. Ved siden av mine uheld hadde jeg Godbout. Han satte sig pludselig på bakbenene og lavet en hel del ubehageligheter for mig. Siden har det vist sig at hans pene talemåte var bare ord. Når det så tilslut kom ned til virkelig oppgjør, skiftet han farve. Dette er ikke skrevet for at forringe hvad han har hjulpet mig med tidligere. Han har erlig fortjent sine penger, og som jeg tilslut sa til ham, bare sørgelig at enden skulde bli slik. Vi har alltid været de bedste venner, derfor er det også så merkelig at han skulde ta dette standpunkt; men det ser ut til at alle manager er like når det kommer til er rent oppgjør. Det er likesom de alltid forsøker at skjule sit arbeide under er falskt lys. Selv tror jeg at de ~~er~~ mer eller mindre føler som snyltedyrr og som sådane ikke vil vise den rette side til publikum. Dette er den eneste forklaring jeg kan find på hans oppførsel. Jeg forsøkte ved flere anledninger at ordne det hele på en eller anden måte, men like dårlig resultat. Tilslut gav jeg op og. En kan leie en hest til vandet, men en kan ikke tvinge den til at drikke. Dette er også mit tilfelde. Godbout vil forsøke at tvinge mig til at bokse under ham, men da tar

han skammeli feil. Jeg vet av egen erfaring at forsøker nogen at tvinge mig til arbeide mot min egen vilje, kommer jeg ingen vei. Derfor har jeg også efter nøie overveieksler tat skrittet fuldt ut og reist fra det hele. Så får fremtiden vise hvem som var riktig.

Ved siden av ubehagekige oplevelser har jeg også hat mine sedvanlige solstråler. Jeg har virkelige venner som står bak mig i tykt og tynt. Det er vidunderlig at komme i forbindelse med slik en ven, når det går på livet løs. Disse venner er ikke mange, men så er det også lettere at holde tal på dem. Håper jeg alltid vil huske på dem og mindes hvad de betydde for mig under denne vanskelige tid.

Har nesten glemt det viktigste av det hele. Det kan gå op og ned med mine resultater som bokser, men en ting går stadig fremover; mine studier av migselv og derigjennem forklaringen av mange situationer i livet. Når jeg nu sitter rolig hjemme og tenker over min egen utvikling, kan jeg ikke andet end undre mig over det hele. Lykkelig, ja, mer tilfreds nu end nogensinde før. Det er likesom der er kommet en egen fred og ro over min natur. Livet har endelig fått en betydning for mig også. Før gik den ene dag lik den anden, men nu er jeg ikke tilfreds med dagen uten jeg har gått et skritt fremover. Jeg søker hver dag for mer kundskap. Man vet at den som leter skal finde, derfor er jeg også så sikker på at jeg engang vil bli stillet ovenfor løsningen av livets store gåte.

Gjennem mine studier finder jeg her og der en setning, som falder i min smak. Disse vil jeg nu nedskrive slik at jeg siden kan slå op og finde ut hvordan utviklingen har stillet mig ovenfor disse setninger.

Her kommer et par linjer skrevet av James J. Montague. Det er de sidste linjer fra et digt ved navn: More truth than poetry.

We are told that we owe much to brain and culture,
But when I beside my evening hearth fire sit
And peruse the trilling story
Of man's rise to greater glory,
I think that greed has helped out, quit a bit.

Fra James Allen's bok, AS A MAN THINKETH and OUT FROM THE HEART; kan jeg ta mange steder som falder i min smak, ja, jeg kunde for denslags skyld godt nedskrive hele boken. Her er foreløbig en setning som jeg personlig har kommet til at forstå, især i det sidste.

He who would accomplish little must sacrifice little; he who would achieve much must sacrifice much; he who would attain highly must sacrifice greatly.

Jeg har et høit mål foran mig og må således være forberedt at gå gjennom gradene. Alle sorger nå bli tat med den rette forståelse; ti det hele er nettop byget på egne erfaringer. Jeg kan kun tale ut fra hvad jeg selv har oplevet og mine egne resultater. Sålänge jeg vet at jeg arbeider mot et mål, som ikke er bygget på egen tilfredsstillelse, men et resultat som vil falde den hele verden tilgode. Mine tanker og handlinger er rene. Hvad jeg søker er at finde den rene sandhet, og siden forklare denne til mine medmenesker slik at der kan ikke bli tale om nogen anden forklaring. Vi har idag kommet til et resultat hvor det hele liv er aldeles ute av harmoni, For at komme tilbake til lykke må vi komme til en erkjendelse ovenfor oss selv.

New York. Nov6-1932.

Søndag, stille og rolig som vanlig. Idagmorges gik jeg til THE VEDANTA SOCIETY OF NEW YORK. Samtidig som det er en gudstjeneste, er det også en forelesning og forklaring av de forskjellige religioner. Her finder jeg hvile og fred, og føler at jeg samtidig har et utbytte av denne lære. Bestemte meg for at bli medlem, og dette tror jeg, vil hjelpe meg i mit arbeide mot mit mål. Det er vanskelig akkurat at nedskrive, hvad jeg ventet at finde, men noget er det.

Som sedvanlig læser jeg LIBERTY. Dette magasin har en egen måte at få sin mening frem på, en sympatisk måte. En gang imellen finder jeg en setning som slår godt an hos mig. Her er en artikkel skrevet av Artur Garfield Hays, WHY OUR RICH MEN KILL THEMSELVES.

Is there a solution?. I shall leave others to find it. Always we look for solutions in life, but there are none. Life is a struggle. When that ceases, we die. But part of the struggle should be toward simplicity, toward a realization that the real and enduring values in life come not from material possessions.

There are two ways to be happy or at least contented. One, the Eastern way, is to kill your wants; the other, the Western way, is to develop wants and try to satisfy them.

WHY I WILL NOT MARRY av Greta Garbo, When I first went to Hollywood under the wing of the great Mauritz Stiller, I used to go to parties regularly and attend premieres. But soon I found that my work began to suffer. Also, that to make public appearances destroys the illusion that surrounds the shadows of the silver sheet. The creative artist should be a rare and solitary spirit.

En mand som stadig er foran publikum, har ikke noget let arbeide. Det er ikke måte på hvad en forlanger av en. Avisene forlanger stadig noget nyt, og får de ikke dette laver de sammen hvad de selv ønsker. På dette område har jeg flere egne erfaringer. I det store hele har jeg været meget heldig med min reklame. Sedfølgelig har jeg forsøkt at leve et liv hvor der intet er at skjule, men selv det er ikke alltid nok.

I MOTION PICTURE læser jeg at Ronald Colman har anlagt sak mot Samuel Goldwyn for dårlig og misvisende reklame. Da han er en skuespiller jeg alltid har likt, tok jeg meg tid nok til at læse gjennom hans fremstilling. Det morsomme er at jeg føler som det er migselv, som fremfører hans begrundelser. Hans løpebane har ikke været nogen dans på roser. Han kjempet som soldat i krigen, og da han blev spurt om egne erfaringer, svarte han at krigen ~~var~~ "was too vital and destructive and vicious an experience to allow any man to emerge untouched." "I know that it changed me." he said simply. He says: "I realize that nobody can be in public business like making motion picture, without arousing a certain amount of public interest in one's affairs. I realize that there must be publicity. It is only the kind of publicity to which I object, but not publicity itself." There is nothing the public dislikes more than a performer, be he a violinist or actor, who does not take his work seriously.

New York, Nov. 23-1932.

Dagene går sin vante gang og vi menesker følger ned etter bedste evner. Utrolige er de ting vi har at gå gjennom, men merkelig er det også at vi stadig kommer ned på benene. Hvad jeg personlig har gjennomgått i den senere tid, er ikke morsomt at berette. Ofte forsøkte jeg at nedskrive mine følelser, men måtte gi op, ti det så for trist ut på papiret. Nu som det hele er mer eller mindre over, er det lettere at nedskrive. Ved siden av ser jeg på situationene på en heit anden måte nu idag, end da jeg var midt oppe i det hele. Der er mange nye læresetninger jeg kan nedskrive på erfaringen, Det ser igjen ut til at en aldrig lærer nok, eller rettere at noget nytt stadig kommer op. Således rusler vi videre.

Hadde et lengere brev fra min ven Theo Findahl. Det er morsomt at ha enkelte som er av samme opfatning som enselv. Dette føler jeg er blit skrevet engang før av mig, og idag ser det ut til at min slutning var helt feilagtig, Men det igjen er ingen grund hvorfor jeg helt skal tappe troen på mine medmenesker. Selv om det går mig imot, betyr det ikke alltid at jeg er riktig, men det kan likeså godt være at mine beregninger var helt feilagtige. Dette sidste kommer jeg til etter sidste erfaring. I disse dager har jeg mottatt brever, som igjen beviser at jeg har skuddt feil. Jeg bygget igjen på andre og må således betale den tapendes sum. En kan ikke andet end smile av sigselv. Så snart jeg er ferdig med den ene opplevelse, står jeg ferdig til at begynde nummer to. Dog denne gang har jeg bestemt at skjer det, skal det bli på en helt anden måte. Jeg er ikke redd for at tape, men legge mit hjerte og gode vulje, som i denne sidste opplevelse, vil jeg aldrig mer. Selv er jeg mer end spendt på at se avslutningen, som jeg håper vil falde vel ut for min ven. Med migselv er det ikke så farlig. Jeg er ung og denslags ting glemmes snart. Lykke på reisen sier jeg, også ferdig med den foreløbig. Idag har jeg nemlig ikke megen tro på at det hele vil falde ut til nogen vinding til mig. Så snart en kvinne kommer ind i spillet, er der en helt anden farve over en mands tenkemåte. Men her er der som flere steder i liver, en skal aldrig si aldrig. Dog kommer utviklingen av mit arbeide til at fortsatte, er jeg mer end forbauset; hvis ikke har jeg gjort mit bedste og det eneste er at kjempe for sin ret. Hermed mener jeg hvad virkelig tilhører mig.

Jeg har slik plutselig kommet på tanker at kanskje disse linjer engang kan komme til at bli en bok, Dette skrev jeg og fortalte Findahl, som svarte at det var en god ide, Jeg skulde forsøke at skrive lit hver dag, men det er nok helt håpløst; ti mit arbeide legger mer beslag på mig. Nuvel, med lit god vilje kan jeg vel få endel skrevet, og så håpe at det vil komme vel med.

Av mine egne erfaringer føler jeg, at jeg likesom må ha en mand at se op til på en eller anden måte. Som før skrevet har jeg hittil blit skuffet, men er dette ikke fordi jeg har lat forretninger komme ind i forbindelsen. Selv har jeg forsøkt at holdet dette utenom, men på grund av mene valg, har jeg mer eller mindre kommet i en stilling, hvor jeg igjen har varet nådt til at hjelpe til med penger.

Skibet går videre. Kunde en bare lære at ikke ta ens liv så uhyre alvorlig. En plads leste jeg: "You have not failed-you have merely failed to try the right thing." Gi ikke op, men forsøk igjen. Hvor meget bedre stillet er jeg ikke end mange, som først på sine gamle dage finder ut hvad jeg har kommet til i min alder. Livet bygges på ens egne erfaringer og en lærer mer av en feiltagelse end over stadig at komme frem seirende. Alt kommer fra hjernen. Jeg arbeider med tanker på dette område som jeg igjen engang håper skal komme frem til det store publikum, og føler jeg at dette er noget som vil komme hele verden tilgode. Nu, tiden vil også ta vare på dette. Mit arbeide nu om dagene er at gjøre min plikt, ikke undre mig mit arbeide. Jeg har med forbauselse merket at mit arbeide har ikke lenger den tiltrekning det før hadde. En vel benyttet dag er helt anderledes end jeg for nogen tid siden var tilfreds med.

Hvad mine slutninger og tanker angår er jeg når som helst ferdig til at indrømme at de var feilagtige, dersom jeg vel at merke har bevisene for dette. Jeg har likesom på følelsen at jeg ofte trekker lit for hastige slutninger, men det er ikke noget ond ment i nogen retning. Jeg er impulsiv og handler ofte ut fra forskjellige åndelige påvirkninger. Dette har jeg nu i flere år forsøkt at bekjempe, men det ser ikke videre lyst ut. Hvad jeg vinder på den ene side, taper jeg igjen på den anden. Fra mit horoscop vet jeg tydelig at KVINDEN bare bringer mig op i vanskeligheter, men trods alt er det tilslut umulig for mig at holde mig helt borte. Ingen kan dog anklage mig for ikke at ha forsøkt mit bedste. Det ser ut til at i lengden kommer jeg også til at trekke det korste strå. Så var nu forsiktig med at anklage ander, du er kanskje ikke bedre selv.

Der skal ikke meget til for at bringe solskin i mit liv. Like nu har jeg mottat et brev fra mine foreldre. De er begge så glade over at motta mine brever, og selv føler jeg en vidunderlig fred, når jeg har underrettet de begge om mine foretagende. Dette er vel at merke bare de gode sider. Hvad som er mørkt og trist holder jeg helt for mig selv. I sit brev forteller de om alle ting som er oppe hjemme. Først er det Normann-saken som står for døren. Dette hadde jeg håpet at ordne med, mens jeg selv var hjemme, men på en merkelig måte blev det hele gang på gang utsat, inntil jeg var nådt til at reise avgårde og overlate det hele til mine foreldre og Christophersen. Fra de aller sidste brever hjemmefra har det set lit merkelig ut. Christophersen har været optat med sine forretninger og har således været lovlig undskyldt for sit fraver. Dog, når jeg nu tenker tilbake og forsøker at finde grunden til at jeg virkelig gik så hart frem, kommer jeg til at det var for hans skyld. På grundlag av dette igjen er det at jeg synes det er merkelig at lese om de forskjellige referater hjemmefra. I Christopher-sens sidste brev leser jeg om hans egteskap og igjen at han håper at finne den lykke som han så lenge har søkt efter. Dette forstår jeg så utmerket og er det ham vel undt i alle måter, men hvad jeg har vanskelig at forstå er at han ved dette egteskap solgte vort venskap. Først vet han at under vores overendkomst kunde dette ikke komme før vi begge hadde utrettet noget hjemme. Men la mig heller slutte her, jo mindre en sier jo bedre.

New York, Dec. 4-32.

"Riket som brast" er tittelen på en av Findahl's bøker. "Drømmen som brast" kan jeg godt sette som tittel på mine følelser like nu. I det sidste har jeg hat forskjellige underretninger fra Norge, som igjen satte mig og mine planer en god del tilbake. Men istedetfor at nedskrive mine tanker med en gang, ventet jeg en stund dermed, for at se om der ikke kunde være mer end en side til saken. Først hadde jeg vanskelig for at se nogen anden forklaring av hele situationen, end at "en mand er en mand og et ord er et ord". Nu idag er jeg ikke så sikker på dette lenger. Enhver har ret til at leve sit liv på sin egen måte, og heri hadde jeg min store feil. Fordi jeg selv gik ind med alt for denne opgave, forlangte jeg det samme av min medpartner. På en måte er jeg undskyldt, ungdommen får ta det medste av skylden. I dette tilfelde hvor der var så stor forskjell i alderen mellem os to, skulde jeg været lit mer forsiktig i mine kalkulationer.

Alt har en ende. Med den sidste oplevelse håper jeg at avslutte mine forbindelser med mine medmennesker: dette er hvad angår forretninger. Det viser sig at min fremgangsmåte er ikke skikket for de almindelige typer, og ofte er det vanskelig at forklare eller oversette mine handlinger i tanker.. På en måte er jeg et følelse-menneske, og igjen på en anden måte er jeg forretning-menneske. Det er kombinationen mellem disse to jeg er nødt til at finde, før jeg er istand at lave mit livsverk.

"I am too outspoken" Dette har jeg erfaring og beviser for i det uendelige, men allikevel ser det ut til at jeg ikke legger det på hjertet nok. Kanske jeg forsøker at få tak for mine handlinger, men istedetfor skulde jeg heller gjøre godt for det godes skyld. Nu tiden vil også ta vare på dette.

Min ven Findahl skriver i et av sine brever: "Du har oplevet skuffelser over mennesker. Ja, det gjør vi alle mens vi er unge. Den franske forfatter Anatole France sier et sted om en professor at han aldrig trodde nogen mennesker somr var over tyve år. Det er bare unge mennesker som snakker like ut slik som de mener, senere lærer man at bejægge sine ord slik som de passer ind i ens egne interesser- man lærer verdens ubarnhjertighet at kjende, derfor blir man selv hård og egoistik- jeg vet, (ialfald teoretisk) at alle mennesker tænker på sig selv, jeg blir aldrig skuffet fordi jeg aldrig venter noget av andre. Men jeg blir av og til strålende overrasket - når jeg treffer kareresom dig (mange slike er der ikke)- som ikke er beregnende, som ikke er tvetungede og falske. Ja, kjære Pete, bare vær slik, men bli aldrig skuffet over at andre mennesker er anderledes.

Det var rette ord sagt i et ret øieblik. Det viser ut til at jeg alltid finder løsningen og forklaringen i en eller anden setning. Disse linjer hjalp mig til at finde frem i mørket, slik at idag ser jeg hele feiltagelsen, som igjen ligger hos mig og ingen anden. Jeg bygget min fremtid på andre og ven-

tet at alt skulde gå etter planlagte linjer. Nu idag forsøker jeg etter bedste evne, at smile av det hele. Det er umulig at realisere min drøm på denne måte, men tid og ellers slike erfaringer vil bringe mig fremover, hvis jeg er istand til at ta det hele på en fornuftig måte.

Fra Tony Wons's bok, "R' you listenin" læser jeg følgende lille læresetning: GO ON DREAMING.

You start out with all kinds of dreams and visions, and as you travel along through life you drop them here and there, one by one. When the last one disappears it is time to check out / punch the clock for the last time and go your way. Practical men who do not believe in dreams sneer at you and call you a sentimental dreamer and poet, but practical men of affairs are the biggest dreamers of them all. If they did not dream they would not accomplish much. But practical men have a way of building foundations under their dreams, and that is what counts.

Min gode ven her, indieren Razzack, har ofte git mig en eller anden setning, som igjen har åpnet døren for mer kundskap. Det er merkelig hvorledes jeg er istand at finde de rette mennesker, og igjen videre at få disse til at hjelpe mig over de værste hindringer. Kanske disse forstår og føler at jeg er erlig i min streben, og derfor er mer end villig til at hjelpe til. Dette er også tålfelde meg mig og mit arbeide, Jeg er mer end villig til at gi råd og gode veiledninger, sålenge jeg føler at spørgeren er erlig i sin streben. I bund og grund er vi nokså like, bare hver på sit område.

Personlige tanker og arbeide har i den senere tid lagt en god del forpligtelser på mine skuldre. Det kan dog engang imellem være lit for meget av det gode. Derfor har jeg nu bestemt mig til at ta en pust i bakken, og studere mine egne resultater. Det er ikke småting jeg har utarbeidet i det sidste. Der findes neppe den ting, jeg ikke har forsøkt at finde kjerren i. Tilbunds er løsenet. Men på en måte, tar dette bort hvad en i lengere tid, har set op til. Med andre ord en kommer ned til det virkelige, og da de utvendige drømmer istykker. I begyndelsen var det ikke så let at forstå dette, men nu går det lettere. Hver dag finder jeg beviser på, at jeg her har fundet veien eller linjen til den rette forståelse, eller den nøkne sanhet. Men her, som mange andre steder, finder jeg snart ut at dette er nettop hvad vi mennesker forsøker at undgå. Er det ikke merkelig. Hele mit liv har jeg trod på at alt gik ut på at komme til sanhetens erkjendelse, men nu ser jeg at det for de fleste mennesker, er bare en almindelig talemåte. De største falder kanskje først, fordi de ofte er utsat for flere fristelser end et almindelig menneske. Dette har jeg også beviser på. Jeg har med stor interesse fulgt utleveringen av de sidste St. Olavs Kors. Nu her på er ikke noget at si, kanskje jeg engang selv kommer i den stilling, hvor jeg føler at det ikke lenger er nok med glæden over et vel utført arbeide, men at eh må ha et bevis i form av et kors for sit strev. Undrer mig på om nogen har sagt neitak til en slik æresbevisning. Også på dette område har jeg uendelig meget at lære, og skal holde mine øine åpne for de forskjellige situationer jeg blir stillet ovenfor. Alt for denne gang. På igjen med nyt mot og vel møt igjen.

New York, Dec.31-1932

"Fate always helps those who knows how to help themselves." Det med underlige følelser jeg sætter med skrivema-skinen for at nedskrive sidste kapitel av året 1932. I det sidste har jeg hat så mange ubehagelige oplevelser, at jeg har med vilje holdt mig borte fra koken; det har været umulig at nedskrive mine tanker, som jeg virkelig så de forskjellige situatiner. Men alt har en ende og idag mottok jeg bevis på at jeg har været på vilspor, håper at beviset holder at jeg virkelig har tat feil.

Julen er over og som jeg skrev hjem og fortalte, at dette har været den hyggeligste høitid jeg har hat utenom mit hjem. I første rekke kan jeg takke Herr og Fru Nore Rutquist. Juleaften i deres hjem med riktig skandinavisk måltid, er et minde jeg alltid vil bære med mig. Hvor vi koset os er umulig at medskrive. Nore og Arne er på sine forskjellige måter to hjertemennesker. En skal lete lenge efter deres make. Det ser ut til at min gode stjerne alltid leder mig til de rette mennesker. Samtidig vet jeg at jeg gir alt det bedste i mig som tak for deres venskap. Anna tar en god del av æren for den vellykkede Jul. Tænke sig til hvad hun hadde lavet for at vi skulde føle den rette stemning: luteffsk, sildesalat, risengrøt o.s.v. Alt i alt var det så vellykket so nogen kan ønske det.

Det er likesom lit vanskelig at samle tankerne nu i de sidste timer før det Nye År blir ringet ind. Iaften skal jeg møte Ella og Sylvia Reiersen. Vi skal feire dagen over i Den Norske Klubb. Det ser bra ut.

Tankerne strømmer hjem til mine foreldre. Disse to skal ha det medste og det bedste av hvad jeg er idag. Der har alltid været nogen som har tvilet på mig, men mor og far trodde på mig. Gjennem deres kjerlighet har jeg igjen fått styrken til at gå ind for mine opgaver. Først nu forstår jeg virkelig hvor meget de betyr for mig. "Hædre din far og din mor og det skal gå dig vel og du skal lenge leve i landet."

Fru Else Hyen Drolsum har spillet en uhyre stor rolle i mit liv. Det er nåste umulig at tenke sig til at det er virkelig. Hendes budskap til mig har jeg efter bedste evne forsøkt at leve op til. Kampen går nu snart over i et nyt år og håpet følger med. Håpet om at jeg må få lov at beholde helsen slik at jeg kan utføre hvad det er git mig som mit arbeide på denne kode.

" Kjære Gud, pas vel på mor, far, søskende, Einar, Finn, Fru Hyen, mine venner og verden. La mig få lov til at hilse på dem sunde og friske som jeg forlot dem. For Jesus skyld og i Jesus navn. Amen.

Bønnen som har fulgt mig i disse år. Selv om jeg lærer nye setninger, holder den alltid sin stilling. Ønsket til verden er: " FRED."

Peter Sanstol
Olympic Hotel
725 So. Westlake Ave
Los Angeles, Calif.

Mars, 4, 1933.

Når enden er god er alting godt. Det er med en liten verden av erfaring at jeg nu setter mig ned og nedskriver visse oplevelser, jeg har gjennomgått, siden jeg sist tok boken fat. Ved flere anledninger har jeg forsøkt at samle mine tanker til en beslutning om situationen, som jeg har våret oppe i, men stadig har jeg holdt mig tilbake med håpet om at det hele snart vilde ordne sig. Jeg begynner ned at "når enden er god," men likesåvel kunde jeg ha skrevet begyndelsen. For sant at si er dette begyndelse og enden på et nyt avsnit i mit liv. Erfaringene er dyrekjøpte, men unverlige, på min videre bane i livet.

Jul og Nyttår står for mig som en drøm langt borte. Jeg har på følelsen at jeg levte gjennom denne tid mer eller mindre bedøvet. Dog kan jeg si at håpet aldrig forlot mig.

Idag forstår jeg godt grunden til minenervøsitet, De forbindelser jeg hadde at stole på for at få mine planer gjennom, hadde misforstått mine ordre, og dette igjen forsinket min plan om at få mine amerikanske papireriorden. Dog tilslut kom brevet og jeg satte kursen mot Montreal og frihet. Her fikk jeg et strålende bevis på et opptig venskap. Mr. Arne Rutquist stod mig bi i en vanskelig stund. Han venskap er bygget på rene linjer. Nokså merkelig når jeg tenker over vort bekjendskap. Han er av alle de mennesker jeg har møt i mit liv, den jeg kommer nærmest. Det er likesom en forståelse mellom os to, bygget på en måte som ikke ord kan beskrive. Var det ikke for ham, tror jeg neppe at jeg hadde vært her idag. Hans gode humør holdt motet oppe, og tilslut gikk alt i orden. Selv om du aldrig kommer til at lese disse linjer, takker jeg dig for alt du har hjulpet mig med.

Tilbake til New York med papirer i orden og linjen klar. Sammen med Fidel La Barba og hans Manager George Blake reiste vi til Pittsburgh, hvor La Barba hadde en kamp, og derfra fløi vi til Chicago. Mit opphold i denne by ble litt av en opplevelse for mig. Hadde først bestemt mig til at holde mig rolig, men etter flere tanker gikk jeg opp og hilste på Konsul Olaf Bernts, som jeg hadde truffet for fire år siden. Han var elskverdig nok til at invitere mig til lunch og etter til middag i Den Norske Club. Sammen hadde vi en strålende aften. I klubben traff jeg mange gamle kjendte og ellers folk jeg kjendte av omtale. Kan tilføie at jeg følte mig ganske stolt over at være i Konsulens selskap. Dette er første gang at en norsk konsul har invitert mig ut.

Var over i den norske avis Skandinavieren og her traff jeg min gamle kjendning Minister Herman Gade. Vi snakket om besøket på hans Chateau, og igjen fikk jeg påbud om endelig at komme igjen snarest mulig. Tilslut bad han mig endelig huske på at hilse mine foreldre i mit neste brev hjem.

Mars, 4, 1933.

Det er merkelig hvor kort og liketil situationer ser ut på papiret. Saker, det kan ha tatt dagevis at fremføre til et resultat, tar bare et par linjer på papiret. Personlig har jeg let for at glemme det ubehagelige, og da ser alt lettere ut. Dog må jeg denne gang indrømme at jeg blev stillet ovenfor opgaver, som jeg trodde la mig for høit. Jeg har ingen lyst at gå tilbake i det passerte, men lit får jeg vel nedskrive og ta med mig som en liten påmindelse at være lit mer forsiktig i hvad jeg foretar mig.

Min forbindelse i Montreal lavet nok det værste av ubehagelighetene. Jeg forsøkte at se hans side i saken, men hadde ofte vanskeligheter med at forstå ham i det hele tatt. Min egen opfatning av ham er at hans stolthet var mer såret end hans bankbok. Kanskje jeg også var lit stivnakket, men dette igjen var nødvendig for at opnå det resultat jeg var efter. Jeg hadde sat mig en plan om at komme bort fra det hele, og mot dette mål arbeidet jeg med alle tanker og ellers alt i mig. Det var først i den ellefte time at jeg kunde fremlegge et resultat for Arne.

Festen jeg gav for Mr, Mrs. Rutquist og Inez, Gerry vil også bli husket som en av de stunderen tar med på sine reiser. Mr. Martin gjorde alt for at lave dette til så hyggelig som mulig, Toppen på aftenen, efter mine gjesters påstand, var min avskjedstale. For mig var det et rørende øieblik. Her hadde jeg rundt mig venner jeg hadde lært at sette pris på, og så var jeg nødt til at si adjø. Slik har ofte livet stillet sig ovenfor mig, men kanskje igjen at dette er det bedste. Idag har jeg et aktid varende minde om venner, som var med mig i tykt og tyndt.

Bak mig efterlot jeg også familien Jarry. Disse mennesker har været enestående mot mig. Bare sørgelig at Honey skulde ta den stilling ovenfor mig, som hun gjorde. Jeg har let for at omgås alle slags folk, men forelskelse er mer end jeg kan fordøie. Selv om det gjorde mig aldrig så ondt, var jeg nødt til at trekke mig tilbake. Håper at disse mennesker forstår dette og således er istand at bedømme min handlin under de rigtige synsvikler. Næste gang jeg kommer til Montreal, skal jeg se at få doktoren i tale og fortelle ham grunden.

Disse er bare nogen få av de mennesker jeg hadde lært at sette pris på. Mr, Mrs. Joe Taillefer har også stått mig bi. Nei, det nytter ikke engang at begynde at regne op alle de setter pris på. Minderne om disse venner vil følge med mig, og mine tanker vil ofte søke tilbake til hyggelige minder.

Skibet går videre. Et nyt avsnitt av mit liv er avsluttet. Idag sitter jeg mer end nogensinde tilfreds med at har gjort hvad er riktig mot min egen fremtid. Tiden læger alle sår. Så rusler en videre i håpet om at engang skal en komme nærmere til at forstå hvad det hele betyr. Kanskje døden, når alt kommer til alt, er det eneste en skulde kjæmpe for. Det er lik sidste eksamen eller betalingsdagen; en blir bedømt efter ensearbeide.

Mars, 5, 1933.

Strålende solskin. Hvor vidunderlig skjønt det hele er. Mr. Blake kom opom og sammen kjørte vi rundt og hilste på nogen av hans bekjendte.

For øieblikket sitter jeg alene på mit værelse. Fuglene er flittige utenfor mit vindu, og jeg drømmer mit bort. "Se fuglene, de samler ikke i lader eller er bekymret for fremtiden; han som har skapt dem, vet at ta vare på dem". Dette er noget at trøste sig til nu om dagene. Situationen rundt i landet er alt andet end opløftende. Bankene har nu været stengt i tre dager og skulde efter første ordre åpne førstkommande mandag, men dette har blitt forandret til nok tre dage. Ser ut til at alle er i samme båt. Penger har blitt luksus. Hvor enden på det hele kommer til at bli sat, er mer end jeg er istand til at svare på idag. Dog nytter det ikke at klage. Kommer tid kommer råd,

People do what they must at the point where they stand.

THE HOUSE OF FULFILLMENT. The romance of a soul.
By L. Adams Beck

BUDDA, manuscript of Hiuen Tsang. The wise have always known that nothing in this world of form exists except in opinion, and death can be no exception.

If the consciousness is withdrawn from death, death does not exist. Why then should spiritual men be amazed, that I live whose hour is iternity.

Past and future are but names to those who have sight. There is nothing but now.

Shall I describe my sensations in that moment as I heard my own story briefly told by a man who could not have known nothing on the plane which the world calls knowledge.

Fate helped him. Fate always helps those who know how to help themselves.

Action called for him now that fate had done its worst, it had to give place for resolution.

Lend your friend a little money and he becomes your debtor, lend him more and he becomes your enemy.

The only thru happiness is in service to others.
It takes life to love life.

Dette er enkelte ordsprog jeg har tatt fra de forskjellige bøker jeg har læst. I de øieblikke jeg læste disse, betydde de noget for mig. Nu, som jeg senere læser gjennom disse, er der kanskje ikke så meget at se. Dog føler jeg at de representerer noget av migselv, og at der har været en utvikling. Selv om man blir ældre i år, er det ingen grund hvorfor en skal smile av ens egne barnslige meninger. Det ser ut til at jo eldre en blir, jo mer kommer en nettop tilbake til det enkle og barnslige. Så, ens liv er som en ring. En begynner en plads i periferien og før eller siden kommer en tilbake til begyndelsen.

The voice with the smile wins.

VOCATION & BUSINESS AND MONEY PROSPECTS. Without going into particulars regarding this it may be said that, as Jupiter is your best planet, also your ruling planet, a Jupiterian work is indicated which means either work connected with education, church or travelling in connection with brain work. There is, however, also indicated that you would be a good aviator and explorer, and be successful in electrical work, automobiles.

GENERAL REMARKS. This is an average strong chart meaning that the native will have an average amount of influence on his environment. 5 planets in Cardinal signs, 4 in Fixed indicate much force, independence, more desire to lead than to serve combined with determination, self-reliance, persistence. There is a lack of adaptation to environment- a lack common among Norwegians-, versatility. 4 planets in Earthy signs shows a matter-of-fact nature, economical, steady, plodding. So many planets rising indicates that the native will rise in life only through own efforts. So many planets below the horizon indicate success in latter half of life. So many planets in Personal Houses indicate that PERSONAL thoughts, property, body will influence the native; they may have to do with the private life.

PROGRESSED HOROSCOPE FOR 27 Dec.- 1929

There are at present 4 planets in the 3d House indicating that the native is much influenced by something for which this house stands: Thoughts in general, private studies, travelling etc.- The presence of Mercury here accentuates this; it is conjunct Jupiter which is only to the good. It is also trine Uranus, which makes the mind active and fertile. It is also sextile Neptune which is favorable in a general sense for the mind.- Similar effect will the good aspect between Moon and Uranus have which soon will start. It may also mean that the native will come in contact with astrology which will be of benefit to him.

The Temper of Solitude.

Did you ever look around you in a crowded theatre and think how less than Nothing you mean to all those people; and how, if you dropped out, you would make no more ripple than a drop of water vanishing would make to the river.

Even in a family gathering have you not felt sometimes how far, far away you, your real self, dwell away from them all.

How often has that one word been whispered in your ear- "Alone".

The fact is that most of our thinking, feeling, living, is in solitude.

Learn the use of solitude; for the value of life depends much upon the temper of loneliness.

Encourage a sane and gentle self-sufficiency.

Practises the neglected art of Meditation.

Train your imagination that it may minister skilfully to your solitude.

Try to live that it will not disgust you to look yourself in the mirror.

That man is to be pitied who, when alone, finds himself in poor company.

Mars, 7, 1933.

Siden jeg ankom Los Angeles, har jeg mer eller mindre følt mig søvnnig og træt. Dette har blit mig forklart med at ~~xxx~~ alltid til at begynde med virket klimaet på den måte. Dertil var intet at bemerke og jeg slog mig tilro med dette. Dog de sådste dagene har jeg følt at der er noget andet som også er bedøvende med mig. Idag gik jeg ned og så nogen x-ray billeder av mine tender, og her viser det sig at være en ganske betydelig betendelse i en av tandrøttene. Efter en lengere samtale med doktoren blev vi enige om at vente med at ordne dette til efter min kamp den 17de. Nu, så lenge jeg vet hvad er grunden til min befindelse, er der ingen frykt.

Ellers går livet sin vante gang. Jeg koser mig efter bedste evne i tider som disse. Penger findes ikke hos nogen, så felles skjebne er felles trøst, Nu tviler jeg ikke på at det kommer at bli i fuld sving om ikke så mange dagene. Amerikanerne er for praktiske til at stå fast. Det er ikke tvil om at vi må lære at slå av på våres forlangende. Livet har for flere åttet sig som en spøk; desuten har forbudet bevirket sit til at pengene har strømmet ut av landet. Det er ikke for intet at enkelte fremstående mænd kjemper for at holde dette fremdeles.

President Roosevelt ser ut til at være en mand av handling. Siden han kom til magten, har vi allerede merket at der er kræfter bak ham. Ingen kan si noget bestemt om utgangen av det heke, men en lever stille og rolig i håpet.

De sidste dagene har jeg benyttet til at gå gjennom mine papirer og ellers set efter visse ting som er forestående. Vi holder på at arrangere en tur til Norge og det kan også godt være at dette går iorden. Skulde det ikke bli morsomt om jeg fikk anledning til at hilse på mine foreldre igjen. Jeg har stadige brever, så jeg vet at alt er godt og vel, men der er nu allikevel et par ting av stor viktighet jeg gjerne vilde foreta mig, om jeg kom hjem. Jeg er nu mer end nogensinde overbevist om at jeg er nødt til at kjempe alene. De sidste beviser og erfaringer har tat motet fra mig om assistance av nogen utenforstående. Dette igjen betyr ikke at jeg skal kjempe alene, men at jeg skal planlegge det hele alene og side få andre til at føre mine planer til et resultat. Jeg skal være tanke og vilje. Dette står igjen til at bli bevist at jeg her er inde på rette spor.

Mars, 11, 1933.

Igåraftes omkring klokken seks oplevet jeg mit første jordskjelv. Jeg sat og spiste middag, da jeg merket at hele gulvet og veggene pludselig begynte at bevæge sig. Det tok ikke svært lang tid før hele lokalet var ryddet og alle ute i gaten. Det værste var over så en hadde god anledning til at studere sine medmennesker. En snakker om at høneflokk ser komisk ut, når de blir skræmt, men mennesker ser enda værre ut. Enkelte bevæget sig meget forsiktig og der var ikke meget igjen av mot og fornuft. En har let for at skryte så lenge det hele er på en viss avstand, men når det kommer en ind på livet, får pipen en anden lyd. Jeg var sulten og så snart alt hadde kommet tilro, fortsatte jeg mit måltid. Tilbake til hotellet og derfra til en kino.

På min vei hjem fra kino la jeg merke til at Western Union var fuldt besatt med mennesker som sendte telegram til sine nærmeste om at alt var bra. Likeledes så jeg i avisene atvder var flere dråpte. Dette hadde jeg ikke regnet med, og selv forstod jeg at mine foreldre vilde føle sig foruroliget, når etterretningene kom hjem. Sedfølgelig vilde det hele til at begynne med bli uhyre overdrevet, som sedvanlig, men dette hjalp ikke situationen hvad angår mor og far. Jeg sendte derfor et telegram hjem med etterretning at her stod alt bra til.

Dette var også en opplevelse; menneskene får nu noget at snakke om for de neste par dager. Dette igjen er utmerket da det er en forandring på det daglige samtaleemne; bankene. En har hat god anledning til at føle hvad det vil si at spare. Personlig vet jeg nu hvor langt en kan strekke en dollar, og dette er meget vært for fremtiden. Selv har jeg hat god anledning til at studere hele situationen, og kommet til enkelte slutninger hvad angår migselv.

Det er det gamle historie over igjen, betendelse i en tand. Denne gang har det som tidligere sat mig meget tilbake i mit arbeide, men dertil er ikke noget at gjøre. Jeg vet at jeg alltid forsøker mit bedste og så for en være tilfreds. Nu, som jeg vet grunden til min dårlige kondisjon, er det ået at sitte ned og si: glæm det hele. Dette igjen faller mig ikke vanskelig, men bedre var det om jeg tok et litet minde med mig om at se nøiere etter denslags. Jeg betaler nu idag for tidlige arbeide av mine tandlæger. Sidste historie er et arbeide fra Stavanger. Det er vanskeilig at beskyldte nogen for at ha lavet et dårlig arbeide, men hovedsaken ligger vel i at en ikke var kommet langt nok i utviklingen av denslags arbeide. Min tandlæge her er helt på den rigtige side, når han sier at her er Amerikanerne først på området. Hvad tandlæge teknikken angår står de så meget høiere end noget andet land i verden, at der ikke er meget av en tvil.

Tror jeg er inde på en tanke nu, som jeg siden skal behandle meget nøie. Det er at finde sit kald og mål. Begge disse er ikke så let at finde, men med et opriktig ønske om at komme til en personlig forståelse av sigselv, skal det hele nok løse sig på en naturlig måte.

Los Angeles, mars 28, 1933.

Gratulerer står der på mors og fars kort, og det betyr igjen at gutten har sin fødselsdag. 28 år gamle idag. Dagene ruller videre og vi kan ikke stoppe dem. Jeg er like ferdig med et lengere brev hjem. Mor og far synes nok det er hårt at ha gutten så langt borte, men det er ikke noget at gjøre ved det. I mit brev forsøkte jeg at trøste og ellers forklare de begge at dette var nu engang mit kald, og dertil fik en slå sig tilro. "Enhver er sin egen lykkes smed".

Brevet fra hjemmet brakte, som vanlig gode nyheter, hvad angår mit hjem, men samtidig brakte det er sårt budskap. Min gode ven og rådgiver Fru Else Hyen Drolsum er død. Døden stenger døren, den synlige dør får jeg vel tilføie. Det er ikke forståelig at hun har vandret bort og overlat det hele til mig. Alt hvad vi to hadde planlagt sammen, falder nu på mine skuldre. Kanskje hendes gjerning her på jorden var fuldblakt, og hun nu går ind til hvile. Det er vanskelig at si i disse øieblikke, hvor stor betydning hendes bortgang har for mit vedkommende. Det var likesom en betingelse at hun skulde være med i mit arbeide, og alltid har jeg bygget på hendes assistance. Tilbake står kun i min magt at si: Fred være med dit minde.

Tårene gjør det vanskelig for mig at fortsette skrivningen. Jeg føler mig som en skibsbrud, alene i min søken. Tilbake står mine kjære foreldre. Vintre skal nu leve livet videre, men på avstand. Det er sårt at tenke på at de også snart kommer til at ta fat på en lang reise. Engang imellem føler jeg at det er min pligt at gi op mit arbeide og vende næsen mot hjemmet, men dette igjen vilde være mit farvel til livet. Jeg har likesom levet mig ind i at jeg skal vinde frem til den rette forståelse av hele livet. Jeg er nødt til at ta erfaringene med i mit arbeide, og dette igjen er grunden til mit opphold her. Mine tanker sier stop, så jeg vil slutte for en stund.

Når jeg sumerer op mine sorger, kommer jeg til at dette er kanskje den første virkelig savn jeg har følt i mit liv. Ikke slik at forstå at mit liv har været en dans på roser, men i forhold til andre har jeg meget at være taknemmelig for. Man pleier at si at ingen sorg kommer alene, og dette igjen får mig til at tenke på at alt lakker mot slutten. Det er en hård tanke at sette frem; mor og far borte og alene i verden. Nu begynner jeg så småt at forstå at folk gifter sig og skaper sig sit eget hjem. Når alt kommer til alt er det en naturlig handling. Vær forberedt og ta alle situationer som de kommer. En dag er også jeg nødt til at motta budskapet om mine foreldre. Er jeg forberedt til at ta dette og istand til at fortsette livet videre. En kan kanskje vanskeligheter med at forstå hvor meget ens foreldre betyr i livet. Når de er borte er det for sent at beklage sig. Jeg føler dog at jeg har forsøkt mit beste til at gjøre de begge lykkelige. Mit liv og handlinger har alltid været slik at mine foreldre ikke skulde føle sig skamfulde over sin søn. Det eneste jeg har tilbake i livet er disse to, og nu ber jeg om lov til at beholde dem så lenge som mulig. Dette er mit største ønske og min største bøn. Amen.

Los Angeles, May 3, 1933.

Livet er en kamp. Dette har jeg mer end nogensinde før fått erfare gjennom de siste par måneder. At kjempe og forsøke at overvinde en situation, hvad dt nu end er, er intet mot at kjempe mot naturen. Ved tidligere anledninger har jeg fundet en forklaring til de forskjellige opplevelser jeg har hatt, men denne gang er der ingen forklaring. Mit liv eller rettere sagt levemåte siden jeg kom hit, har mer end nogensinde før, været førsteklases. Kanskje for rent til mit eget værste. Så her er ingen grund til min slette kondisjon. Dette var jeg "up against" foran min siste kamp mot Young Tommy. Under træningen foran kampen følte jeg hvorledes kræftene sivet ut av mit legeme. Jeg hadde ikke lyst til at indrømme dette og forsøkte at holde motet oppe, men det hjalp ikke. Selve kampen beviste at jeg var langt fra migselv. Fik mer juling end jeg nogensinde før hatt mottatt. Kampen er over og erfaringen sitter igjen. Siden har jeg fått forklaring på min dårlige befindelse. Det er SINUS TROUBLE. Skriver dette ord med store bokstaver, og håper at det for retten av mit liv, vil holde sig borte fra mig. Der findes da også grænser for hvad et menneske kan tåle uten at gå istykker. Nu, hvad hjælper det at klage, gjort handling står ikke til at endre.

Skulde ha skrevet disse linjer for lenge siden, men har likesom ikke kommet mig til at ta fat på boken. Det er let at skrive sålenge der er en riktig forklaring på det daglige liv, men når en blir stillet ovenfor det umulige, tar det mer ut av en end en er villig til at indrømme. Det blev likesom bare med mine mentale slutninger, og disse igjen stemte ikke alltid overens, så det hele blev utsat med håpet om at lysningen snart vilde indtreffe. Idag tror jeg at ha fundet roten til mit onde. Klimaet skal selvfølgelig få skylden for det medste. Nokså forståelig når en resonerer med sine egne erfaringer bak sig. De første par uker her var som et paradys. Dette fortsatte åndtil jeg fik forkjølelsen som igjen er grunden til al videre utvikling.

Når jeg idag forsøker at gå tilbake i mine opplevelser, siden jeg kom hit, er det vanskelig at finde tilbake til de forskjellige mentale situationer som jeg hadde under disse måneder. Der er likesom et tomt rum. Noget jeg helst vil glemme. Dette er let forklart, når en tar i betraktning av hvor meget jeg hadde bygget av min fremtid, på min reise hit. Sant at si trodde jeg at her har jeg endelig kommet til stedet jeg alltid har drømt om. Der er ingen grænse for hvad jeg bygget av luftslotte og mine drømmer så ut til at gå gjennom. Men så indtrådte sykdommen. Nu hvad som vil komme ut av det hele er mer end jeg kan si idag. Håper dog at det snart vil ordne sig til det bedste, og med dette kommer chansen til at forsøke igjen. At opgi det hele vil jeg ikke foreløpig, men forberedt på det værste må jeg være. Hvem vet kanskje det er begynnelsen til den virkelige suksess, Skulde dette være tilfelde er jeg mer end taknemmelig og lover ikke at klage. Sålenge der er liv er der håp. Så ta det hele som det kommer, det onde med det gode. Rom blev ikke bygget på en dag, men det værste er at jeg likesom pludselig har begyndt at ta livet så uendelig alvorlig. Så "make up your mind, Pete.

May, 3, 1935.

I den senere tid har jeg pløiet gjennom de mest utrolige bøker. Her og hist har jeg fundet en eller anden setning, som har slått an hos mig. Disse har jeg nedskrevet og håper at de engang vil komme mit tilnytte. Enkelte bøker har således virket meget på mine tanker, og som jeg IDAG forstår, ikke alltid varet til mit eget bedste. Men erfaringen er tilbake. Nu er det op til at mig at trekke det gode ut av det hele og forsøke at holde mig utenom den onde.

Foran mig har jeg liggende Rex Beach "Son of the Gods." Denne bok er let og behagelig skrevet og ofte bringer den frem situationer som er det daglige liv, selv om enkelte ikke har oplevet dette. Jeg har selv følt lit av det samme under mit ophold på de forskjellige steder jeg har besøkt. Mine notaer kommer som de nedskrevet under min lesning.

I am not a gladiator on small talk. but I am an trilling listener.

In the beginning God made Heaven and Earth. Mr Volstead made the roadhouses.

The superior man can find himself in no situation in which he is not the master of himself./ Noble natures are calm and content./ The lovest order of men are vicious in spite of instruction. vicious- lastefuld. instruction-undervisning.

By bearing with insulting persons I shall not fall into dishonor.

Resentment is a plant that bears nothing but micery.

A wise prince never departs from gravity and repose. gravity- alvorlighet, repose-hvile, rolig.

Adversity is necessary to development of a man's virtue. adversity-motgang, virtue- dyd, erbarhet, kraft.

The excellence of a man consists not of his courage but in his virtue.

He who strikes me with a sharp point will not himself be safe for long.

Peace is perfection and tranquillity is paradis. perfection-fulkommenhet. tranquillity-rolighet.

I am honored by her friendship. A man should choose a friend who is better than himself, otherwise he had better have none.

Remember that he who tells you of your faults is a teacher, he who praises your virtue does you harm.

To have common sense is to be a philosopher.

Evil will work its own undoing.

Why not speed your arrow towards the moon?. It will fly the farther.

Time passes, youth is impatient of delay. The road is difficult but the longest journey begins with a step.

Centuries before your country was discovered we Chinese had discovered the truth about women, But what can be made of a man who will not profit by the wisdom of the elders?.

A man can stand a lot as long as he can stand himself.

Men at their birth are by nature radically good.

I am old. Sometimes I think I am older than Lao-Tzu, that venerable philosopher who was eighty-one years old at his birth and who was born with an honorable white beard. Time and patient observation have taught me that evils exists only in the hearts of men and that all other things tend to show the benevolence of Heaven towards the human race. Your feathers are short and wrongs smart you but adversity is necessary to the development of a man's virtue.

Remember first that the princely man knows neither grief nor fear. If on searching his heart he finds no guilt, why should he grieve?. Of what should he be afraid?.- You should remember also, that when there is much to be said, say less than necessary for misfortunes issue where disease enters- at the mouth... Probably I should heed that and say no more, but I cannot. I speak in order to hold you here... The world despises that man who publishes the faults of others and whose courage is unaccompanied by self-restraint.

Act with kindness but do not exact gratitude,

Go forth on your pilgrimage, I shall await your home-coming. Promise to write often-about the everyday things which I hunger to know- and promise to write with a brush for my eyes will be dim with tears. There is no feeling in the scratch of pens, only words, words. Go now, while I can still see you.

Dette er deler av denne utmerkede bok, Der er noget som finder hjertet i fortellingen, og som igjen inspirerer til det bedste i enselv.

Emerson. "By going much alone, a man will get more of a noble courage in thought and word than from all the wisdom that is in books."

Kidding on the square.

DEATH IS A DOOR.

Death is only an old door
 Set in a garden wall.
 On gentle hinges it gives, at dusk
 When the thrushes call

Along the lintel are green leaves,
 Beyond, the light lies still
 Very willing and weary feet
 Go on that sill

There is nothing to trouble any heart,
 Nothing to hurt at all,
 Death is only a quiet door
 In an old wall.

Nancy Byrd Turner

HOPE.

How many pleasant dreams we spin
 Of fortune when our snip comes in;
 Meanwhile forgetting all about
 The fact we never sent one out.

Berton Braley

If you are in doubt wheter you should say a thing
 or not; better not say it.

It is better to laugh WITH Life than AT it!

All work and no play makes Jack a dull boy'- and
 Jim the same.

Ved en fest for Bjørnstjerne Bjørnson i Studentersamfundet 31 oktober 1877 erklærte han at der var "sprunget nye kilder i hans tilværelse", og han tilropte ungdommen. "Vær i sandhet. Vov at tenke! Vov at tale hvad du tenker! I tidens fylde vil de nok også komme tål den tro."

Dette var alt for idag. Skal bli morsomt at se hvordan tingene utvikler sig. Selv føler jeg at det værste er overstått og at "Happy days are here again." Ellers er jeg som før skrevet ferdig til at ta alle situationer som skulde komme frem. Har hatt god anledning til at tenke over mit liv og min livs-linje fremover. Der er ikke så meget kamp i gjen, men hvile. Forresten har jeg en lite følelse av at dette siste ikke er helt riktig. Skulde ikke forundre mig om at så snart jeg er tilbake på benene at der er fyr og flamme i mine tanker. Helsen først og fremst skriver far. Er fuldt ut enig med dig, men en er nødt til å kjempe til en føler at alt er forsøkt. Selv har jeg nok erøring til at vite at grensen er nådd, og skal sandelig passe på at den ikke blir overskredet. Så rusler dagene. Om ikke lenge har vi full sommer her og dette glæder jeg mig til. Denne vinter i California har ikke vært en dans på roser. Friskt not.

The thoughts of MARCUS AURELIUS ANTONIUS.

What then is that which is able to conduct a man? One thin and only one, PHILOSOPHY. But this consists in keeping the divinity within a man free from violence and unharmed, superior to pain and pleasures, doing nothing without a purpose, nor yet falsely and with hypocrisy, not feeling the need of another man's doing or not doing anything; and besides, accepting all that happens and all that is allotted, as coming from thence, wherever it is, from whence he himself came; and finally waiting for death with a cheerful mind as being nothing else than a dissolution of the elements, of which every being is compounded. But if there is no harm to the elements themselves in each continually changing into another; why should a man have any apprehension about the change and dissolution of all the elements (himself) for it is according to nature; and nothing is evil that is according to nature.

A man should have an object and purpose in life, that he may direct all his energies on it; of course a good object. He who has not one object or purpose of life, cannot be one and the same all through his life. He is a happy man, who has been wise enough to do this when he was young and has had the opportunities; but the emperor seeing well that a man cannot always be so wise in his youth, encourages himself to do it when he can, and not let life slip away before he has begun. He who can propose to himself good and virtuous ends of life, and be true to them, cannot fail to live conformably to his own interest and the universal interest, for in the nature of things they are one. If a thing is not good for the hive, it is not good for the bee.

Mine tanker og vilje begynder at si stop. Dette for være nok for idag. Har nu lovet at se efter at jeg skriver lit mer i min bok. Det er nødvendig at se vel efter hvordan saken utvikler sig i denne tid; ti det vil siden ha stor betydning for mit videre liv. Jeg føler at jeg var inden rekkevidde av en plan som jeg har arbeidet med i lengere tid, men da min sykdom kom, blev det hele utsat. Men den som lever for se.

I det hele tatt begynner jeg at merke at jeg har holdt mig lit for meget for migselv, men dette har jeg også lovet at ordne på i den nærmeste fremtid. Likeledes har jeg merket at det ikke alltid er heldig at lese for meget av dypgående bøker. Disse har let for at føre mig for meget mot SOLITUDE, som igjen ikke alltid er heldig. Lit av vert er bra, men for meget av noget skader. Så når jeg nu har bestemt mig til at sette en anden kurs, er det med erfaringen bak.

Mine forelder sender stadig de hyggeligste brever nogen kan ønske sig. Forresten betyr dette mer for mig end nogen er istand til at forstå. Alle føler trang til at handle, men resultatet har ingen eiendomsret til. Derfor vilde en ha kommet et godt skritt fremover om en ovenfor sig selv vilde nedskrive en regel hvad dette angår.

Los Angeles, May 4, 1933.

Like kommet hjem fra et besøk hos Dr. J. J. O'Brien. Hvad doktoren fortalte mig i løpet av en halv time, var mer end jeg har været istand til at fine ut angående min egen kondition. Ser ut til at der er så mange bestemmelser til ens legeme at det er ikke altid let for et almindelig menneske at forstå det hele. Selv har jeg efter bedste evne forsøkt at finde ne forklaring til min befindelse, men op til idag har jeg stått fast, Nu kommer denne mand og med en liketil forklaring løser han de værste gåter.

En boksters liv er kort. Han er en bundt av energi, og denne energi finder utløsning i de forskjellige kamper han har. Mens han endnu er ung er han istand til at komme til kræfter hurtigt, end når han har kommet op i årene. Hans legeme har nok av saft, kraft og motstand til at overvinde de forskjellige sygelige situationer, som forekommer efter en hård kamp. Dette er naturlig og naturens lov. Ungdommen tar det hele som givet, og legger ikke en eneste tanke bak dette fenomen. Det er først at når en for alvor blir stillet åvenfor en situation, som denne jeg har været oppe i, at en for alvor begynner at tenke på hvad er feil med en. År efter år tærer en på en reservkraft, som naturen har utstyret en med. Dette gjør en uten en eneste tanke om at den tid vil komme da denne også sier stop. Hvad har en så da at falde tilbake på?. Jeg har mer eller mindre været opmerksom på dette og har efter bedste evner forsøkt at leve et liv som igjen var bygget på måtehold i alle retninger. Man snakker om at brenne et lys fra to ender. Dette er hvad de fleste bokkere gjør. Men nettop her kommer man til det store spørsmål. Hvor er grænsen?. Efter doktorens forklaring viser det sig at ved stadig at være i fuld kondition, brænder eller tærer en på reservkraften. Dette er nyt for mig. I mit tilfelde stemmer det. Jeg har sat min ære i at være i bedste vigør til alle tider. Det var likesom noget som manglet når jeg hadde et par pund for meget på kroppen. Det viser sig også at som kroppen så hodet. Er en nede i vekt er en stadig optat mentalt. Aldrig hvile. Dette har i årenes løp tæret på mig, slik at jeg idag har vanskeligere for at komme til kræfter, end før. Jeg har nu forsøkt at legge på mig endel pund, og så snart jeg er godt og vek tilbake på benene, skal det gå fremover påny, dog denne gang med en dyrkjøpt erfaring rikere.

At mit system ikke holdt mål har jeg meget vel merket i denne siste tid. Noget har slått feil. Den nærmeste forklaring var at skyldte på klimaet, og dette har jeg efter bedste evne forsøkt. Men i lengden var jeg ikke tilfreds med denne forklaring, og søkte i alle retninger at finde en mer tilfredsstillende slutning til mitt tilfelde. Mit hodet var stadig optat med dette problem, og således la jeg ikke merke til at smilet forsvandt langsomt og sikkert fra mit ansigt. Det er merkelig hvorledes jeg ved at fortape mig i en opgave, helt glemmer mine pligter til andre forpligtelser. Så en dag vækker et av Arne's brever mig fra min drøm. Ved at studere mit ansigt i speilet legger jeg merket til trekk, som igjen til mig var helt fremmede. Disse kunde ikke bortforklares og noget måtte gjøres. Smilett betyr så meget i mit liv at det er vært at kjæmpe for. Så her begynner kampen for at finde sit gamle selv.

Mine bøker, studier og tanker har devet mig bort fra mit arbeide. Jeg har ikke været opriktig mot migselv; i den situation jeg befinner mig for øieblikket. Energien har været indstillet på et høiere mål, og for dette mål har jeg betalt med mit smil. Jeg forstår og sympatiserer med mine bestrebelser, men der findes tid og plads til alle arbeider. Så hvad jeg idag er nødt til at komme til en fuld stendig og opriktig forståelse om hvad jeg ønsker! Hvis jeg skal fortsette med boksingen, så vær en bokser. Hvis ikke opgi det hele og trekk dig tilbake.

Bøkene har blit lagt bort, mine tanker er koncentrert om hvorledes jeg skal komme tilbake til migselv, hurtigst og bedst. Alt skal bli gjort for at jeg kan komme tilbake og si mit siste or inden boksingen. Der ligger et ønske bak mine handlinger, og er det op til mig skal jeg fra idag gjøre mit bedste til at det går i opfyldelse. Alle blir glømt kun The Champions står på listen. Så gjør din pligt, Pete. Glømt din lærdom og filosofi intil du er ferdig med dit arbeide, da er der tid nok til dette. Jeg føler en viss glæde ved at skrive disse ord. Resultatet av mine bestrebelser skal ikke, om seier eller tap, bortforklare dette siste at jeg tilslut forsøkte mit bedste. Jeg har flere ganger blit oplyst om at dersom jeg bare vilde koncentrere mig om boksingen, var der ikke mange i hele verden som kunde slå mig. Hvad er det så som har drevet mig bort fra mit arbeide? Ved at mit navn kom høiere på ranglisten, steg samtidig mine personlige krav på leveområdet. Hvor jeg før fandt glæde og forståelse, var jeg ikke lenger tilfreds. Alt blev snudd op ned. Jeg tror jeg treffer spikeren på hodet når jeg sier at min tur hjem til Norge ødela meget inden migselv. Kom tilbake til Canada mistenksom og forsiktig. Ens gamle venner blev analysert og som oftest fandt jeg en eller anden brist som satte disse uten or mit liv. Å, hvor jeg led. Drømmen i Norge gik op i røk. Ikke fordi at jeg ikke hadde forsøkt mit bedste, men kvinden var sterkere og selv trak jeg mig tilbake. Alt som jeg hadde bygget op i de siste tre år, gik istykker. Kan jeg så laste migselv for at jeg slik pludselig slår ind på lesning, for gjennom denne at finde en ny retning, eller forklaring av utviklingen. Aldrig så gale så godt for noget. Jeg er ung og har livet foran mig. Nu skal der bli liv i læiren.

Ordet SINUS-TROUBLE vil lenge stå foran mit ansigt som en ond drøm. Hvad dette har ført mig gjennom er mer end ord kan forklare. Det alene at komme ut av sengen og føle som en fordrunken fullefant, er mer end nok til at gjøre en ung, livsglad gut i dårlig humør.

I eftermiddag har jeg været over hos Dr. Peterson, hvor jeg også hadde den fornøielse at møte Herr., Fru Frithjof Werenskjold. Hadde en enestående eftermiddag og samtidig en indbydelse til sistnevnte familie. Skal bli morsomt at få anledning til en videre samtale med Werenskjold. Dr. Peterson gav mig en masage, for at frigjøre mig for min sykdom, og blir fortsettelsen som begyndelsen, skal det ikke bli lenge før jeg er tilbake i fuld trening. Noget at glæde sig til. Så rusler en videre. Skal passe på at holde mig til hvad jeg har lovet migselv. Mit bedste skal bli lagt på vegten.

May 7, 1933.

En liten solstråle trenger ind mellem førhenget, alt er vel. Idag er den første dag, siden jeg begyndte at føle uvel, at jeg kan si at jeg er på bedringens vei. Dette har været en hård tid. Kanske hårdere end tidligere, ti jeg hadde likesom bygget så uendelig meget på min reise hit. Hvad jeg har gjennomgått legemlig og åndelig siden jeg kom fra Norge, er ikke let at beskrive i ord. Mine drømmers drøm gik istykker og da vet jeg at grundvolden blev revet bort. Kanske det er til mit bedste. Jeg har observert mer under denne tid end nogensinde før i mit liv. Det er ikke guld alt som glimrer. Jeg er fuldstendig opmerksom på at jeg til en viss grad legger for meget vekt på situationen; men det er nu engang min måte at være på og da nytter det ikke at snu om. Mine venner vil at jeg skal komme rundt og hilse på dem engang imellem. Dette er godt og vel og intet er mig mer velkommen så lenge jeg er frisk og sund. Dog det øieblik jeg føler at der er noget feil, tvinger mit humør mig til at være alene. Jeg begynner da at søke grunden til min befindelse, og fortsetter at søke indtil jeg har fundet en slutning. Før jeg, ved en eller anden grund, ikke istand til at finde grunden, begynner morroen for godt. Uten videre forsøker jeg at komme til en slutning gjennom mine bøker. Alt blir gjennomlest, og især dypgående bøker. Begynner at holde mig for mig selv og dette alene er nok til at forverre enhver situation. Tilslut kommer jeg da til bunden, og øieblikkelig forstår jeg da hvor jeg har været hende. Så er det at klatre opover igjen med håpet om at dette er siste gang at denslags ting skal hende mig. Nuvel, jeg vet at det er umulig at undgå, og i fremtiden håper jeg at det vil komme naturlig men at jeg da skal være opmerksom på det og således ta det som en medicin.

Hvad holder så fremtiden? Jeg har ofte ønsket at nedskrive dette og alltid ventet med det. Likesom noget som har holt mig tilbake, alltid ventet på en eller andet kjendetegn, som vilde åpne veien for mig. Idag har jeg bestemt mig til at ta livet mer som en spøk. Det nytter ikke at være bokser og samtig være en professor eller skal jeg heller uttrykke mig med orden Saint. Jeg lever da til en viss grad ikke helt naturlig for en ung gut. Dette kommer sedfølgelig av alle de merkelige opplevelser jeg har hatt i mit unge liv. Det er ikke bare mennesker av min egen alder, som har været ute efter mit beste, men også ældre folk.

Det viktigste for øieblikket er at jeg snart vil være godt og vel tilbake på benene. Når dette er på den sikre side, tror jeg at det hele vil gå fremover meget vel. Jeg føler at der endnu er nok indi mig til at si et par ting inden boksinngen før jeg sier stop for alvor. Med Mr. Blake's gode vilje bak mig, skal det hele nok lykkedes. Fra min side skal det bli gjort alt mulig for at det skal gå frem til seier. Jeg er fulstendig opmerksom på hvor meget det betyr for min egen fremtid. Det er grundvolden til min videre utvikling, taper jeg her er jeg nødt til at skyte fra en annen kant; kanskje fra Europa. Dette siste har jeg følt komme, men sant at si er det med sorg jeg aksepterer tilbudet. Ingen skal dog kunde beskyldte mig at jeg ikke kjæmpet for hvad jeg hadde kjært, og med dette må jeg slå mig tilro.

Arne skriver i sit siste brev at siden jeg kom tilbake fra Norge har jeg ikke været den samme gamle. Dette er jeg så enig med ham i, og forstår også grunden til det hele. Fru Hyen uttalte så tydelig for mig hvad som vilde hende, men jeg håpet på at hun vilde være feil i sine slutninger denne gang. Hun sa også at hvad hun ønsket var at når jeg fik beviser på at hun var rigtig, Jeg da ikke skulde ta det hele for alvorligt. Dette er akkurat hvad jeg har gjort. Sunes likesom at det er umulig at finde er forklaring til dette tilfelde. Selv hadde jeg lagt hele min styrke og energi bak for at det skulde lykkedes, men målet gik op i røk. Alt jeg har tilbake er vel håpet om at min ven har fundet den lykke han håpet, og at jeg igjen har været et ledd til at finde denne lykke.

Å hvor hårt det slog mig da jeg følte at det gik imot vores planer. Det var likesom noget nyt som var kommet op. Alt vi hadde utarbeidet var intet til nytte; det hjalp ikke at jeg nedskrev og læste dette for ham, hvađ jeg trodde om tilfelde og eller min mening til hans opførdsel. Nu alt er over og fra idag skal jeg efter bedste evne forsøke at finde et middel til at glømme det hele.

Sammen med Dr. Peterson har jeg været og hørt på Ernest Holmes i The Institute of Religious Science and School of Philosophy. Det var en opløftende forklaring av visse ting en møter i det daglige liv. Likesom jeg her følte at der lå noget uopklaret foran mig. Det er alltid det samme. alt må komme indenfra. I det hele tat er det kunsten at leve i forhold til naturen's lov. Hvorledes en skal finde sin plads i verden, og ellers gjøre sin pligt fra den plads en har, Nuvel, noget let opgave er det ikke og om alle finder sin plads er også et stort spørsmål, men alle har i sin magt at gjøre sit bedste. Med visheten om at ha gjort sit bedste skulde en være istand til at leve et mer tilfreds liv. Hver dag skulde være vinding til sit eget. Religion og ellers den religiøse tro er noget som jeg alltid har set på med skjebtuge øiene. Der er så uendelig mange forklaringer til dette, og hvis en bare kunde finde en forståelse hos sine medmennesker, vilde det være et skritt nermere målet. Men her blir en stillet ovenfor noget som er umulig. Istedetfor at være felles bindende er religionen blit en politisk magt, som igjen har tat kontrol over mange situationer i det daglige liv. Dette har en beviser på hver eneste dag. En mand søker arbeide og det første spørsmål er: hvilken religion tilhører du. Dette er nu så almindelig at det så småt begynner at virke på de fornyftige mennesker, og disse igjen reagerer mot dette. Skal bli morsomt at læse disse linjer engang i fremtiden. Der er ikke tvil om at vi nu står foran en ualmindeligstor omveltning i vort tankeliv. Noget nyt er nødvendig og hvor dette nu end ligger, så må noget komme fra os selv, Indenfra.

Først bestemte jeg mig til at kaste mig ind i dette og forsøke at finde en forklaring til mange av mine spørsmål, men efter nøiere overveielse har jeg bestemt mig til at ta det hele med ro. Hvorfor skal jeg nu stadig forsøke at finde det umulige?. Nei, vær lit mer tilfreds med det almindelige og holdt dig til hvad du selv har erfaret og du vil finde lykken her hurtigere end nogen anden plads.

Mai, 27-1933.

Action called for him now that fate had done its worst, it had to give place for resolution. (beslutning)

Endnu er ikke alle Vikinger døde. Sitter idag med erfaringerne og all tråder i min hånd; allikevel føler jeg mig nedtrykt. Det er likesom en drøm som brast. Forsøker og trøste mig med at alt er til det bedste. Dette er jeg så fult ut enig i, men der er likesom en liten forfengelig tilknyttet til mit ophold her. Jeg forsøkte at trenge ind hvor jeg var helt fremmed, og derfor er jeg også nødt til at betale min pris. Denne gang har jeg likesom på følelsen at jeg ikke har spillet "good sport", men har forsøkt at beskylde alle utenom migselv. Som tidligere, har det vist sig umulig at sette mig til skrivemaskinen for at skrive ned mine ubehageligheter; jeg hadde simpelthen ikke mot til at se min egen dumhet på papiret. Så det er den samme lekse omigjen, men hvad skal en gjøre, det viser sig at jeg ikke er helt lydlig ovenfor min pligt. Nok om det, det har ikke været nogen dans på roser, men når nøden er størst er hjelpen nærmest. Denne gang var det Dr. Dahl som kom ind i mit liv, og som satte den nye kurs. Løtte ham på 17de mai festen her, og det tok mig ikke lang tid før jeg hadde hans nummer. Jeg kan øieblikkelig føle om det er manden eller ikke. Den mentale forvirring jeg denne gang har gjennomgått, har været den værste jeg har opplevet. Det var tider hvor jeg ikke visste hverken frem eller tilbake, ingen lysning og intet mål. Å, la mig glemme.

Dr. Dahl er som alle andre mennesker av den mådegave, en merkelig sammensetning.

Mai, 29-33.

Hele søndag blev tilbragt tilsengs. Jeg hadde bestemt mig til at nu skal der tages en bestemmelse, og dette har jeg også gjennomført. Der er ting, som jeg har opplevet, som jeg er nødt til at glømme. Dette vil ikke lykkedes før jeg gått tilbake og lever over det hele, men denne gang som den herskende. Idag venter jeg brev fra Montreal. Gått mine planer gjennom der, reiser jeg en av de første dagene, hvis ikke setter jeg kursen mot Norge over New York. Hva jeg kanskje trenger mer nu end, nogensinde er fred og ro. Føler at mine nerver er ikke så gode som før. Dette er også grunden til at jeg ikke legemlig har været så sterk som før. Dog, med saken så vel frembragt som nu, skal det ikke ta så lang tid før jeg igjen er tilbake til mit gamle selv. Hva mine planer hjemme angår avhenger disse av meget, som jeg ikke idag har betingelser til at uttale.

Så kommer jeg til avslutningen på et nyt kapitel. Kanskje dettdenne gang har svidd mer end nogen anden gang, at oppgi ens planer, men det vet jeg at der har været en bedre lærepenge for mig end nogensinde før. Dette er vært mer end penger kan gi mig. Så en god ferie hjemme og på igjen.

Aug.12, 1933.

Frem og tilbake er like langt. Sitter nu på gamle tomter og oplever mine drømme over og over igjen. Det er like- som et nyt avsnitt av mit liv er lagt bak mig, og jeg føler mig som om jeg skulde være hundrede år. Hvad jeg har oplevet og erfaret siden jeg reiste herfra, er nok til at fylde flere bøker. Det har været for hårt til at nedskrive, og derfor har jeg også ventet med at ta boken fat, intil jeg så at lysnin- gen kunde skimtes i det fjerne.

Efter notaer reiste jeg fra New York februar de 8de klokken 11,50 om aftenen til Pittsburgh. Dette var første stop på vor reise til Los Angeles. Her blev vi til den 15de og tok så flyvemaskinen videre med Chicago som neste stoppe- sted. I Chicago hadde jeg to hyggelige dage. Dette kan jeg først og fremst takke Konsul Bernts for. Hadde den fornøiel- se at bli indbudt til middag og lunch samme dag. Lunch hadde vi i University Club og middag i Den Norske Klub. Det var erter, kjødt og flesk. Som jeg bemerket i et brev hjem, var dette første gang at en norsk Konsul har invitert mig ut.

Fløi så videre fra Chicago til Kansas City hvor vi sov over natten og så tilslut derfra til Hollywood. I det hele store ser jeg nu at det er vanskelig at nedskrive sine indtryk fra en tilbakelagt reise, hvis dette ikke blir gjort i løpet av reisen eller like efter. Hvad jeg hadde ankedning til at beskue fra luften og ellers mine indtryk fra forskjel- lige oplevelser, dannet likesom et nyt grundlag til mine vide- re studier om mennesket.

Ankomsten til Hollywood var noget for sig selv. At se denne by fra luften er noget av det vakreste jeg har set. Der var lys og farver over hele strekningen. Man kunde like- som føle at dette var filmbyen. Efter en pen landning var vi fremme. I California og min drøm var virkeliggjort. Jeg husker spesielt at jeg i det øieblik jeg satte foten på jorden, hadde store planer om hvad jeg skulde gjøre o.s.v. Det var likesom jeg var helt betat var øieblikket. Mennesket foreslår og Gud rår, pleiet far at si og med dette får jeg slå mig tilro. Dog har jeg på følelsen at jeg engang før eller siden kommer til- ke til dette sted. Er ikke så begeistret for Los Angeles som San Francisco. Tiden vil vise om dette er tilfelde. Det er likesom jeg har någet usagt på dette sted, og kjender jeg mig rigtig, menes det at jeg må tilbake.

Så begyndte livet i California. Skal passe på. at ta mig en hel dag til at nedskrive mine indtryk fra dette sted. Et er sikkert at det snudde op og ned på mine tidligere meninger. Man har let for at sette visse regler og beslutnin- ger som stående for hvad er røt og galt. Her ute fik jeg se en sammensetning av forskjellige folk fra forskjellige lande. Alle hadde de sin egen opfatning om livet og livets lov tat fra sit eget land og bygget videre i United States.

New York, Nov. 7, 1933.

Tilbake igjen ettersto måneders opphold i Montreal. Dette siste besøk beviste for mig at hvor der er vilje er der håp. Min siste kamp der mot Leitham førte mig tilbake til min gamle stilling foran publikum. Men jeg betalte også min pris for denne indsats. Idag er jeg træt både legemlig og især åndelig. Hvad jeg hadde at bekjempe for at vinde er mer end et almindelig menneske kan forstå. I det hele tatt er det vanskelig at finde mennesker, som er istand til at følge med ens forklaring eller fremlegning av hvad en hadde at gå gjennom. Men dette er også let forståelig når en tar i betraktning den store forskjell på mit liv og en som arbeider foran en pult. Ingen sammenligning og ingen forståelse. Derfor ser det også ut som om at jeg er nødt til, at pløie min egen vei her i livet. Min personlighet og natur en forskjellig fra de fleste andres, og jeg har store vanskeligheter med at finde den harmoni, som hvert menneske er berettiget til.

"It is easier to learn than unlearn." Hvor ofte har jeg ikke fått sandet dette ord. Idag sitter jeg med erfaringer som står i forhold til en mand på femti år. Dette er min styrke, men samtidig min svakhet. Det er likesom jeg ser tvert gjennom, og med krop og tanker under fuld kontrol har jeg store vanskeligheter for at fortape eller forglømme mig i ting eller situationer rundt mig. Målet jeg kjempet for har gjort mig sterk, men ensom.

Det er nu bestemt at jeg skal hjem til Jul. Dette glæder jeg mig til. Der er så mange ting, som jeg har lyst til at gjøre omigjen. Under mit siste besøk hjemme lavet jeg en ordentlig falit ovenfor migselv. Denne gang reiser jeg hjem med erfaringene fra siste besøk, og det skal bli interesant at se og beveie min fremgang under mit opphold i Statene denne gang.

Igår hadde jeg middag med Emily, som var strålende og søt som alltid. Vi hadde uendelig meget at snakke om. Det er en dans på roser for nogen av os. Ofte undrer jeg mig over at vi to har været istand til at holde vort venskap så rent og lyst. Det er likesom forskjelligt fra hvad jeg hittil har været utaat for. Jeg forsøker at finde min sande forståelse av mine følelser ovenfor hende, men hittil har jeg ikke været istand til at finde uttrykk for disse. Ordet "love", kjærlighet eller hvad man nu end kalder det for, avspeiler sig i mit sjæleliv anderledes end jeg finder hos de fleste av mine bekjendte. Men dette er også helt naturlig. Et hvert menneske skal ha sin egen opfatning av alle naturlover. Siden lærer man at passe disse ind under landets lover og man lever således i hvad vi mennesker kalder en sivilisert verden. Hurra.

Timerne ruller. Jeg har i den senere tid forsøkt at ta livet lit mer med ro. Det nytter ikke bare at mase på. En er ikke så uavhengig som en tror. Alle er mer eller mindre avhengige av hverandre, og herover må en nøie sig. Do not worry. Time will take care of everything. Smile. Keep on, try to your last and check out of it all with a feeling that you did your best.

Wergelandsveien 5
Oslo.

18/4. 1934.

Musikken spiller den nydeligste harmoni en kan ønske sig, ~~alt~~ skulde således være i skjønneste orden, men hvad nytter det når ens indre ikke er i harmoni med omgivelserne omkring en. Det er den samme historie over igjen.- Hjemkomsten og gjensynet med foreldre og familie var som jeg hadde drømt og håpet; den første tid gik så hurtig med forberedelser til Jul at jeg nesten ikke merket før vi var godt og vel på Det Nye År. I det hele tatt er det vanskelig at finne tiden eller timene jeg har været hjemme. Jeg har likesom ikke fått utrette noget av det jeg hadde planlagt. Dette siste er ikke den nøkne sanning; ti jeg har avvirket mine affærer her hjemme og det alene var værd hele hjemreisen. Var det ikke dette som trykket mig under mit siste opphold i Statene og Canada?. Engang imellem forsøker jeg at huske mine hårde og ellers brutale beslutninger om at slå ned for fote, men det er likesom umulig at fullføre mine forsetter. Slik er jeg nu engang og det nytter ikke at stålslette sig selv til en anden natur.

Heaven for climate, but Hell for company. Noget slikt var det mine venner fra Chicago så på Norge under deres besøk her hjemme. For mig som har været så meget sammen med amerikanerne er det let forståelig, men anderledes er det med de nordmænd som ikke har været utenfor landets grænser. Vi hadde mangen en forståelig diskusjon, men hjalp det for nogen av os. Nu er mine venner på reisen tilbake til deres eget land, og la mig håpe at besøket her har virket slik at de nu vil være tilfreds med denne opplevelse.

You in the West are inclined to begin the consideration of psychology with the brain instead with your nerves. You must learn to control feeling before you can control thought, if you would not be meshed in illusion.

Elske alle, eie ingen, være fri, se det er tingen. Radioen fortsetter med amerikanske grammafon-plater og jeg stekkers lille krypt er ikke engang istand til at holde mine tårer tilbake. Mangen engang har jeg forsøkt at finne det virkelige grunnlag til min reise hjem, men det nytter ikke. Jeg vet det ikke selv, trangen til hjemreisen har været sterk hos mig. Men før at være helt erlig med situationen vil jeg dog si at jeg tror neppe at jeg hadde vendt nesen hjem så tidlig dersom det ikke hadde været for at ordne op i mine forretninger. Jeg kan ikke andet end si at denne gang har det nådd toppen på frekkhet. Fra nu har jeg bestemt mig til at holde mig på matta, men selv det nytter ikke. Livet har gjort mig stor i enkalte retninger, men liten når det kommer til at gå i deltaljer. Her trenger jeg en håndstrekning, og ikke bare for arbeidet, men også for tanker.

Her er jeg lykkelig på min måte. Jeg har en aldeles nydelig leilighet og ellers alt som skal til for at tilfredsstille en enslig ungkar. Fra mit vindu kan jeg se store strekninger av byen og en del av fjorden. Om aftenen har jeg hele lysreklamen og ellers hva'd er v'ard' at se i Oslo i aftenstemning. Her sitter jeg med mine ekle drømmer, filosoferer l'at her og der og forsøker ellers at finde migselv. Hvis det ikke var for denne plads tror jeg neppe at jeg hadde holdt ut så lange hjemme. Men der er da noget som går den rette retning. Jeg begynner likesom at se en hel ny verden foran mig. Mange av de læresetninger, som jeg benytter mig i ringer, kan også brukes i det daglige liv, men her er jeg ikke flink. Nettop hvor jeg skulde vise mig stor er jeg trods alt liten.

Ute siler regnet ned, en riktig kosedag hjemme. Jeg tar til boken igjen for første gang siden jeg kom hjem. Det har likesom v'aret så uendelig vanskelig at nedskrive mine oplevelser eller ubehagelige erfaringer. Drømmen har sat mig på plads, men lit svir det.

Så tilbake sitter jeg med mor, far, Tormod og Magnussøn. Min verden har trods alt holdt sig selv om den har blit uhyre liten. Tankerne flyr tilbake til dengang, da jeg hadde hele Norge insluttet blandt mine venner. Jeg kan ikke andet end undre mig over hvorfor jeg skal være nødt til at ta med mig alle disse erfaringer, men det skal vel gå som Fru Hyen engang sa at det var på sin plads, ti jeg hadde livet foran mig og tr'ankte disse til min unge alder. Med dette er jeg nødt til at slå mig tilro.

Jul og P'aske gikk som et lyn. Vi hadde det så bra hjemme som en kunde ønske sig. Lotte og Finn kom på besøk fra Stavanger og sammen lavet vi en av de gamle høitider. Slik skal det være. Ofte blev jeg sittende mit blandt mine egne og tenke om dette var min plads. Jeg f'elte mig hjemme, men samtidig var det likesom noget som manglet, dette noget som jeg aldrig har v'aret istand til at finde ut. Jeg fortsetter min søken og tenker på Per Gynt.

Så ruller dagene. Jeg holder for tiden på med korrespondanse i anledning av arrangement med Al Brown om en mesterskapskamp. Dette er nokk ikke noget let arbeide, men selv om det ikke nettop går som jeg hadde håpet er det en tilfredsstillelse at vite at jeg alene denne gang hadde fingrene med arrangementet. Skuldet det gå i orden her i Oslo, ~~skilaxx~~ skal det bli morro at trene og ellers kjempe blandt mine egne. Jeg har også endel andre planer på tapetet, men f'eler det er lit for tidlig at komme frem med.

Nei. nu sier jeg sandelig stop for idag. Har v'aret hjemme til middag idag og mor var i utmerket humør. Det er merkelig hvor nær jeg står tilknyttet mine foreldre. Ofte har jeg ovenfor migselv forklart at dette ikke altid er til mit beste, men noget videre blir det ikke. Kan godt forstå at foreldre ikke slipper sine barn før disse er gifte. Her er jeg ikke på nogen måte bundet til en tanke om at komme ind i egteskapet. Frihet må jeg ha.

Igår fremkom planen om færtsetteisen av mit arbeide. Det har likesom været stille om dette, da mine siste erfaringer ikke er at overse på et par dager. Men aldrig så gale så godt for noget. Var nedom og snakket både med Herr og fru. T. og efter som jeg efter beste evne kan bedømme, skulde der ikke være noget iveien for at dette skulde lykkes. Denne gang går jeg ind for opgaven med åpne øine. Jeg vil ikke at mine medmennesker skal stole på mig i alle tilfælder, for jeg vet hvad jeg kan føre migselv op i. Så denne gang kommer begge til at yde og således vil der være et bånd som knyttet til forståelse.

Solen titter like frem over skylaget. Vi har likesom hat et umulig veir i den senere tid og dette på toppen av min siste forkjølelse har nettop ikke hjulpet på humøret. Treningen har også begyndt så småt. Det nytter ikke at mase på for meget, men la tanker følge med i dagens arbeide. Tidligere har jeg gåt frem med stormskritt og dette har ofte bevirket at jeg pludselig har blit stille ovenfor opgaver og situationer, som jeg slets ikke var forberedt på. Men frem skal jeg.

For tiden holder jeg på med korrespondanse i anledning av en kamp med Al Brown her i Oslo. Jeg har mine kort ute på mange hold og venter at et skal komme gjennom. Lit vanskelig er det, da jeg kjempe mot gamle fordomme og i det hele tat mennesker, som hverken vil ta tid eller ~~ixaxxhaxx~~ ~~taxxaxxaxx~~ tør begynde at tenke av idag. Har ofte lyst at si min mening ut i fuldeste lag, men det er noget som her holder mig tilbake. Trods alt er jeg nettop ikke nogen type på proff. bokser. Jeg holder mig for migselv på flest mulige punkter og forsøker at komme gjennom uten nogen oprop av avisene. Dette siste har jeg ofte tenkt på. men det blir det samme gamle.

Hvad Montreal angår vet jeg endnu intet. Jeg reiser ikke over som tidligere. Vil disse ha mig skal de få lov og sende mig et tilbud, som er vært at tenke på. Ellers har jeg mest lyst til at være hjemme isommer og ta livet lit med ro.

Nu får vi se hvordan mine tanker kommer til at utvikle sig. Jeg har kommet til det resultat at trods alt er de gamle gode at ha i bakhånden, derfor blir det vel til at jeg setter ind endel penger i deres gård og lit efter lit overtar huset med forretninger. Hvad siste angår har jeg også kommet til viktige slutninger. Da selv ikke er nogen mesterbi at stå bak disken gjelder det for mig at alliere mig med årlige mennesker, som igjen vil arbeide fremover til felles beste. Dette har jeg fundet hos T. og jeg gleder mig til at ta fat på mine opgaver. Selv føler jeg mig stor og sterk nok til at gå ind på en ny opgave, og alt jeg trenger er den oprigtige forståelse hos mine medmennesker. Så ruller vi videre. Skal idag hjem og snakke med mine foreldre om sakens utvikling.

Oslo 21/6. 34.

Atter tyr jeg tilbake til min bok og håper her at finde den forståelse, som jeg så ofte savner ute blandt mennesker. Det er nettop ikke mangel på god vilje, men kanskje det at en slik ung jypling skal komme og vise os "gamlekarene" at verden går fremover. Jeg har mer end ofte tenkt på at sette mig ned og skrive ned mine erfaringer på mange felter, men noget har likesom holdt mig tilbake. Jeg har desuten på følelsen at jeg nu er inde på den rigtige linje og det gjelder bare om jeg er istand at holde ut. Det at vente har nettop ikke været min sterke side, men sandelig har jeg nu god anledning til at træne mig i denne retning.

Lit har jeg dog at fortelle: Reiste med de norske landskamp-boksere til Dublin og hadde en aldeles nydelig tur. Det var morsomt at leve op gamle minder. Jeg husker selv mine amatør dager, og fandt samme tendenser hos guttene av idag. Fra Dublin reiste jeg så til London, derfra til Cardiff hvor jeg så Porats kamp Mot Mc.Corcindale. ~~Reiste~~ Efter flere dages ophold i London reiste jeg så tilslut tilbake til Oslo over Gøteborg. Reisen gav mig nye erfaringer og jeg tror at den siden vil vise sig at være en avgjørende faktor i mit fremtidige liv. Tiden vil vise dette.

Koser mig fremdeles i min leilighet og blir mer og mer glad i denne. Det er nokså merkelig at jeg slik på stående fot skulde sette denne leilighet istand, og fortsette mine planer herfra. Jeg har hat god tid på mig og dette trenger jeg mer end noget andet. Det liv som jeg har levet i de siste år har bevirket at jeg likesom har kommet bort fra hvad hverdags-menneskene foretar sig. Jeg var nok på en måte en blandt de, men selv følte jeg mig ofte så alngt borte. Nu, jeg forstår også utmerket at jeg ikke er siand på en-to-tre at snu om og føle mig hjemme her. Men det skal nok gå,

Hvad mine fremtidsplaner angår så har jeg mange jern i ilden. Det er også disse som holder mig hjemme. Tilbudene strømmer ind og jeg har bare at ta til mig, men jeg vil vente lit med dette. Kommer tid kommer råd,

Mine foreldre ser ut til at ha slått sig tilro med at jeg bor for migselv. Vi er sammen så ofte jeg har tid og anledning. Jeg merker også pludselig at jeg kan være svært glad i mine foreldre, bare vi ikke trenger for meget inpå hverandre. Den samme følelse som jeg hadde i Amerika, har jeg også fundet her. Det ene med det andet skulde tyde på at jeg nok skal komme til at like mig her også. Mine planer vil med tiden føre mig tilbake til Amerika, og inderst inde koser jeg mig til at hilse på mine venner igjen. Kanskje jeg har et andet lønlig håp, men dette kommer ikke frem før jeg er sikker på at der er harmoni fra begge side. Ja, hvem vet kanskje disse linjer kommer til at bli lest av denne person og så får vi se om jeg var riktig i mine slutninger. Lykke på reise ønsker jeg alltid mine venner og det samme får jeg si til migselv.

Oslo.16/10.34.

Idag føler jeg mig sikker. Sikker på at jeg endelig vil komme til løsningen for mit fremtidige liv. Det er ikke let for andre at forstå at jeg holder på at søke slik i det uendelige, men dette er nødvendig og så er der altså ingen vei utenom.

Jeg kan idag se tilbake på travle dager. Først min reise til Paris og mine erfaringer der. Snakk ikke om dem. Hvad jeg der fik beviser på er igjen noget for sig selv. Dette lå nok over hvad jeg hadde drømt om. Min gamle ven Mr. Burston hadde nok tenkt sig til at få mig tilbake som i New York og drive sit gamle spill, men heldigvis luktet jeg lunten tidlig nok. Så den påfølgende kamp mot Yjung Perez i Oslo og ikke at glemme regnveiret. Heller ikke treningen og opsangen til kampen må glemmes helt. Situationene skiftet så hurtig at det var vanskelig at holde styr på det hele. Turneen med mine franske gjester var jo en opplevelse av de skjeldne. Besøket på Moi og oppholder der var kanskje noget at det mest rørende jeg har opplevet i mit liv. Besøket i min gamle skoleværelse og da min gamle frøken spurte mig om jeg husket min pult, vil også stå for mig som noget utenom det almindelige. Så til Stavanger og til Finn.Lotte og Einar. Vi hadde nogen enestående dager sammen. Et minde rikere og noget godt at ta med sig. Det kommer tilbake engang; ti naturen er retferdig selv om vi mennesker har vanskelig for at forstå dette.

Tilbake i Oslo og etter lange forhandlinger fik jeg endelig avsluttet mine forretninger med mine folk. Det var spennende dager. Ofte så det ut som om det hele skulde gå istykker, men det gik da tilslut og med erfaringerne går jeg så videre.

Siden jeg blev alene igjen har jeg ofte snakket med Harald. Vi hadde likesom planlagt at kjøre sammen igjen og selv har jeg gledet mig til dette. Vi har så meget tilfelles. Ikke bare i måten at være på men i de små detaljer og følelseslivet er helt overenstemmende. Våres planer er ganske interesante, og skulde føre frem til et resultat hvis da ikke noget utenforstående indtreffer. Dette her skal jeg komme tilbake på i den nærmeste fremtid og da legge det frem mer tydelig og forklarende.

Imorgen begynner jeg at løpe og ellers ta min trening alvårlig. Det nytter ikke at gi op når en selv føler at der er noget tilbake som ikke gir en fråd. Dette siste har jeg mer og mer merket i de aller siste dager. Der ligger noget inde i mig som vil ha sin utløsning og intil dette har skjedd, vil jeg være nødt til at reise rundt.

Valg.valg og atter valg. Det er det eneste en har hørt noget til i den senere tid. Alle mennesker er optat med at stemme. Selv har jeg ikke stemmeret og således er jeg avskåret far at gi min stemme. Dette er kanskje det bedste. Det er likesom menneskene har kommet til ordsproget "enten nu eller aldrig", ti de går og maser mer end nogen jeg har set før. God nat.

Oslo. 16/10.34.

I mors brev til mig av 13/11 32 finder jeg følgende hilsen fra Fru Hyen. " Peter er sammen med de som teller i New York og hans ord blir tat i betragtning. Han er godt ansett. Hun trodde at der blev noget med Al Brown da han hadde noget i underlivet; Enten blev han syk og således kunde det hende at jeg fik klassen. Han kom til at reise til Filmbyen og kom til at tjene mange penger, men han måtte ikke sette lit til noget menneske, og heller ikke måtte han ha noget med damer at gjøre. Jeg skulde samle endel penger. Likeledes måtte jeg ikke masere foten, men vente til hevelsen var gåt ned. Hun trodde at jeg fik en forbindelse i Utlandet og drev lit i Norge med samme forretning. Når jeg hadde været lit i Statene og lit utenom Statene kom jeg hjem en visit. Jeg var svært avholdt av de store i Madison Square Garden."

I mors brev av 8/2, 33 skriver hun at hun hadde været nede og snakket med Fru Hyen og hun igjen sa at jeg fik det godt til. Jeg vandt alt og kom til at reise rundt i noen småbyer og ha kamper. Så kom jeg tilbake til New York. Der blev der underhandlet om kamp. Hvis det ikke gik i orden kom det til at bli et mesterskap i Europa. Al Brown var svak nu. Jeg hadde så mange store folk i New York som jeg snakket med. Med tiden kom jeg til at få en klub som skulde være til god helse trening og ellers andre ting. Hun bad mig ikke at legge ut penger, men la de som var rikere legge ut. Selv skulde jeg styre det. Fru Hyen forteller videre at mor og far kanskje skulde selge huset og kjøpe sig en aktieleilighet.

I mors brev av 13/3, 33 forteller hun først om Fry Hyens død. Det var et sneras som kom over hende fra et tak. Hun blev tat på sykehuset og døde der. Min aller bedste ven gik således bort fra mig. Det var ikke bare at jeg blev stående alene, men mine planer hadde likesom været bygget på hendes viden, og således blev jeg nu alene med hele mit store arbeide. Mor skriver videre at hun var nede hos Fru Hyen siste uke før hun døde. Så snild hun var, sier mor, bare vilde at jeg skulde sitte ned. Fruen hadde fått mit brev fra Los Angeles og skulde skrive til mig. Mor bad hende at vente da jeg hadde en ny adresse. Hun sier at jeg kom til at ta kamper i noen småbyer og den kampen jeg hadde i Los Angeles blev let for mig. Hun trodde at jeg kom til at få mesterskapet enten mot betaling eller at jeg skulde kjempe om det. Videre sier hun at jeg kom hjem frem på sommeren, men at jeg skulde reise igjen. Jeg spekulerte svært på en klub, men at jeg skulde la de andre betale. Mor siere at hun trodde at hun skrev dette til mig i sit siste brev. Det måtte være slut med at være for snild. Mor skriver at det var slik morro at gå ned til Fry Hyen og snakke med hende, og nu er det slut. Det var så sant det Fruen sa. Det var bra at jeg hadde fått set så meget.

Det var hende buskap til mig. En stor sjæl i et skrøpelig legeme. Fred være med hendes minde. Meget har jeg at takke dig for.

Oslo. 16/10. 34.

Herr Haugen.

Tilbudene lokker og jeg er trett. Tret av at leve et liv som jeg ikke forstår. Montreal og verden ligger åpen for mig og jeg føler kaldet. Derfor har jeg i de siste dagene følt at jeg nærmer mig dagen for min avreise. Jeg er glad for mit Institut har kommet så passelig langt at jeg, selv om jeg er langt borte, kan fortsette mit arbeide for videre bygning.

Ut må jeg altså. Men hvornhen er det store spørsmål. Nu er det mer end nogensinde før påkrevet at jeg får en opplysning om retningen, slik at jeg slipper at gå den store omvei. Livet er for kort og jeg har meget at utrette. Ungdommen forlanger at jeg skal vise dem veien og selv føler jeg mig istand til dette. Så, Kjære Haugen, vis meg veien og jeg skal utrette hvad De venter av mig.

Skal jeg gå til Paris først og derfra med min trener til Amerika og videre til Montreal; eller skal jeg reise direkte er idag det store spørsmål. Likeledes min stilling her i Norge. Jeg er for tiden optat med store forretninger og det er ikke småting jeg har sat ind i disse. For tiden planlegger jeg en kampf mot Al Brown her i Oslo, men selv føler jeg at det er vanskelig at gjennomføre. Min erfaring fra første stevne er likesom vanskelig at fordøie, men tittelen lokker. Det er denne jeg må ha for at kunde stå frem til de norske gutter og si: Kjen dig selv.

Hundreder av tanker går gjennom mit hode hver eneste dag. Jeg søker og leter efter løsningen, men vanskelig er det. Ved Fru Hyens død blev jeg alene. Hun alene kunde gi mig nøkkelen til mine tanker. Hermed mener jeg mine underbeviste tanker. Nu har Herr Colbjørnsen fortalt mig at Der er manden, og jeg kommer erligt til Dem. Der er kanskje et par spørsmål jeg vil frem med enda, men det kommer.

Er De istand til at se ind i mit hjerte vil De snart finde en oprigtighet mot migselv og andre. Jeg skriver mot migselv først; ti jeg føler at jeg er nødt til dette for at forstå mit liv. Nogen dans på roser har det ikke varet og bedrar mit instikt mig ikke altfor meget, vil fremtiden legge store opgaver foran mig. Jeg er vant til at betale og denne gang også. Redd er jeg heller ikke. Vis mig veien og overlatt resten til mig. Dette siste er kanskje lit for meget sagt, men selv om jeg skulde kommenigjen, tror jeg ikke De jager mig bort.

Far kjender Dem best. Hans bedømmelse av Dem har mer end nogen anden gitt mig følelsen at De har nøkkelen. Så kom med den. Vi er begge enige om at den korste linje er en ret linje, så undskyld mig om jeg går like på saken. - En av de nærmeste dager må jeg ta en bestemmelse. Skal jeg bli til nærmere Jul eller skal jeg reise straks?. Skal jeg fortsette min linje her i Norge og arbeide videre med mine forbindelser eller skal jeg komme ut av det hele. Og hvorledes?. Nei, nu tør jeg ikke mer idag. Får jeg lov at behde DEMnogn linjer.

Oslo. 25/10.34.

Sitter nu hjemme igjen med samme følelse som jeg alltid har hatt når dagen nærmer seg. Dagen for avreisen, sedfølgelig. Det er det samme om igjen. Jeg begynner og pakke og ellers se etter at alle mine papirer er i orden, og så er det på'n igjen. Min scrapbook har kommet "up to date", og dette er kanskje det viktigste tegn på opprørets dag. Hver gang har jeg etterlatt mig del av mit hjerte, så når jeg forteller historien om min Pariser-doktors råd, er dette i virkeligheten tilfelde.

Jeg fortsetter min søken og lever i håpet om at jeg engang skal løse at stå alene, alone. Det nytter ikke; ti jeg har igjen oppdaget at når jeg overlater til andre at fortsette min tanke, går det bare til hundene.

Iaften laver jeg det reneste kåseri. Mine tanker hopper fra det ene til det andet, og jeg erkjenner at jeg ikke er sitand til at samle dem. Men det kommer sig kanskje av at jeg i de siste dager har skrevet mig tom på brever. Idag har det gått "unna", og det føles meget lettere nu.

For tiden har jeg besøk av Berit. Det er merkelig at selv om vi er aldrig så forskjellige i moral, oppdragelse er der trods alt noget vi har sammen. Hvis man forsøkte at finne ut hvad det noget består av, vil mange ikke komme langt. Så hvorfor i det hele tatt spørre?. Er det ikke nok at dette er tilstede og så ruller dagene videre. Selv har jeg så ofte forklart mig selv at mangen et spørsmål vilde være bedre om det blev lat alene, og denne gang vil jeg ikke søke bak kulissene. La alle ha sin egen mening.- Det kommer sig kanskje av at jeg alltid i mit arbeide har været nødt til at finne grunden til alle mine følelser og ellers befindelse, og således tror jeg vel at det samme er nødvendig i det daglige liv. Men la os leve. Tøm dit beger selv om det er gift og smil av tanken at nu er det slut. Livet er jo bare en ring av "memories". Ta med det bedste og la resten vær glemt og ækterutseilet.

Et øisblikks rus, et glimt bak vor hele eksistens, et nuet med det evige, er bedre end ikke at ha levet. Så jeg kan så godt forstå at nogen mennesker føler det hele bli lit for meget av det gode og således holder tilbake sine følelser i det daglige liv, men i drømmer lever de det stor, at være sig selv.

Tankerne slår krøl. Hvor er det jeg vandre idag?. Langt bort fra det matrielle, bort til noget som en ikke kan ta på, keller ikke slå på, bare føle at livet kommer en på lang avstand uten at en selv skjønner noget av det hele. Så glem, drik forglemmelsens rus og vær glad.

Oslo. 4/11.34.

Søndags aften. Har hatt mine foreldre og Herr og Fru Eriksen. Frøkenne Eltun til kaffe, og sitter nu og går gjennom mine brever og ordner op i alle ting som er nødvendige for at få mine ting "up to date". Alt er vel

Følgende brev er skrevet til Herr Haugen datert Oslo, 23/10.34.

Kjære Haugen,

Sitter fremdeles med Fru Hyens brever og etterretninger til mig. Enkelte av de budskap hun har overlevert til mig, gjør mig likesom lit usikker, da jeg ut fra disse ikke er istand til at dømme veien til mit mål. Når hun for.eks. sender mig en hilsen fra Oslo hvoei hun sier: " Deklamer så ofte du har tid. Du skal bli Fredens Folkefører", er dette vanskelig for mig at opfatte. Videre skriver hun i et av sine brever. "Gud signe den dag da du blev født", får jeg nesten følelsen av at hun vil gjøre mig til noget extra. "Utsett hvis mulig med Al Brown, forresten når du tar din Gud med dig er der ingen og du vil seireoveralt." Livsgleden er blå". Alt dette og mer til får mig til at føle usikker. Idag har jeg nemlig en anden linje at kjøre på, og det ser ikke ut til at mine tanker går i hendes retning. Men tiden vil vise.

Mit siste besøk hos Dem gav mig den sikkerhet som skal til for at føre noget stort frem. Jeg har siden været på sporet og idag ser det ut til at det begynner at lysne. Eftersom jeg forstod av Dem var en av de viktigste ting for øieblikket at finde en sekretær, som igjen skulde ta vare på mine planer, mens jeg var borte. Vi forsøkte sammen at grunde ut en av mine bekjendte, men det blev ikke til noget videre. Nu har jeg siden på egen hånd tenkt over dette. Kanskje er det Dem som har påvirket mig; ti pludselig står det hele klart for mig. Min gode ven i Aftenposten P.Chr. Andersen har gjennom årene vist sig at være en mand som er vært at ta med sig. Hans råd til mig har alltid ført frem og jeg er ham megen takk skyldig. Føl er sikkert at jeg gjennom ham kan finde en sekretær. Forresten er jeg svert interesert i at skrive endel gutteartikler til Aftenposten. Kunde jeg finde en mand som stod Aftenposten nær og samtidig kunde hjelpe mig i mit arbeide, hadde jeg skudt to fluer i etsmeck. Min samtale med Dem idag pr. telefon syntes at bekræfte at jeg nettop her var inde på den rette linje, og da vi alle er opmersom på at pressen er en makt en må regne med, er detbrig-tig tenkt av mig at lave denne kombination. Ved siden av har jeg en god del at meddele avisen, når tiden er inde, så det vil også være en interesse av avisen av at holde på mig.

Min mening er at gå til P.Chr. A og spørre ham like ut om han ikke vil hjelpe mig. Dette føler jeg at han vil. Har allerede ringt og snakket med ham om dette,